ANUL X No. 3611

O singură ediție

LUNI 24 NOEMBRE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte

n an in țară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ streĭn în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . . „ 2. „

La un mare număr delinii se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Antisemitizmul și art. 7

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Ocupațiunĭ serioase

Cine privește rostul societățeĭ romîneștĭ maĭ de departe, maĭ din lăturĭ saŭ maĭ de sus, este uimit de puțina seriozitate ce prezidă toate acțiunile membrilor eĭ.

In toate țările activitatea publică este un amestec de fapte serioase și bărbăteștĭ, și de acțiunĭ datorite neastîmpăruluĭ public. Dar, în sfîrșit, lumea conducătoare gîndește la lucrurile folositoare, la politica sănătoasă și dă ast-fel celor maĭ de jos pilde bune de urmat.

La noĭ totul nu e de cît zeflemea și ușurință, toate cestiunile importante se tratează în mod copilăresc, fără maturitate ca și fără entuziasm, așa că este o minune dacă societatea romînească maĭ poate propăși cît de puțin.

Preocuparea politicianilor, de anĭ și anĭ de zile, se învîrtește împrejurul celor maĭ ridicole întîmplărĭ, acestora le dă proporțiunĭ colosale, pe ele pun un preț exorbitant și prin ele cred că trăesc și țara și statul.

Să privim cele ce se petrec acuma. Toată lumea, toate partidele nu maĭ gîndesc nicĭ la interesele statuluĭ, nicĭ la reformele urgente, nicĭ la politica generală internă saŭ externă, dar cu toțiĭ daŭ o foarte mare însemnătate exclamațiunilor și chiar gesturilor cabalistice ale politicianilor cu vază.

Așa, de pildă, dacă d. Stătescu a prînzit la Capșa în loc să prînzească, ca de obiceiŭ, acasă, e lucru mare la mijloc. Faptul acesta este raportat, este comentat, este înregistrat în presă și discutat cu animațiune în toate cercurile, căcĭ pentru copilăreasca pricepere a publiculuĭ nostru, cînd un Stătescu ese din casă și mănîncă la birt, trebue să fie ceva grav.

Demisiunea aceluiașĭ domn Stătescu, înconjurată de atîta mister, neînsoțită de lămurirĭ pricepute, a dat loc la o nemărginită emoțiune. Dacă publicul ar pricepe ceva din fapta d-luĭ Stătescu, nimenĭ nu s'ar fi emoționat, dar cum politicianiĭ se găsesc în fața unuĭ rebus, iată deschis drumul celor maĭ exagerate comentariĭ.

Acuma e încă o chestie care a devenit foarte palpitantă și care întreține nervozitatea publică: «Pleacă saŭ nu pleacă?» Adică: pleacă d. Stătescu la Nissa, orĭ rămîne d. Stătescu în Bucureștĭ?»

Și aceasta e o chestie de viață și de moarte pentru societatea romînească. Toate capetele profunde ale țăreĭ romîneștĭ fac venin de moarte ca să dezlege această grea problemă, cluburile sînt animate ca nicĭ odată, la Capșa este o quasi-revoluțiune, pretutindenĭ cînd doĭ Romînĭ-politicianĭ se întîlnesc, prima lor vorbă, în loc de «bonjour», este: «Pleacă saŭ nu pleacă?»

Serioasă societate conducătoare, n'am ce zice!

Împrejurul nostru, toate popoarele marĭ și micĭ, toate societățile culte orĭ semi-culte aŭ preocupările lor serioase; unele se gîndesc la politica din afară, altele cugetă la problemele lor din năuntru, pretutindenĭ neamurile muncesc pentru întindere teritorială, pentru propășire economică orĭ culturală, în sfîrșit, la dreapta ca și la stînga, înapoĭ ca și înaintea noastră, întreaga umanitate e în plină activitate spornică, întreținînd aceea ce se numește «lupta pentru traĭ!»

Numaĭ noĭ Romîniĭ, popor fericit și ales, numaĭ noĭ am ajuns la capătul necazurilor și la ținta dorită, numaĭ noĭ ne-am îndeplinit menirea pe această planetă, așa că de acuma ne putem permite o eternă vacanță, pe care o umplem cu cele maĭ inocente preocupărĭ, precum: «Cînd pleacă d. Stătescu? Unde a prînzit d. Aurelian? La cîte ore s'a culcat d. Sturdza? In ce ochiŭ poartă d. Carp monoclul?...»

Felicitările noastre.

Const. C. Bacalbașa

George Bengescu

Ministrul nostru plenipotențiar la Bruxelles și Haga. A fost mult timp prim-secretar de legațiune la Paris și s'a făcut cunoscut prin cercetările sale bibliografice asupra luĭ Voltaire. Cu toată lunga sa carieră diplomatică, d. Sturdza a voit să'l sacrifice. Intervenția însă a regeluĭ a domolit pornirile d-luĭ Sturdza și azĭ d. Bengescu a rămas la postul săŭ.

Legea marțială

Revoluția din Praga. — Proclamarea legeĭ marțiale.— Dispozițiunile legeĭ.

Turburările de stradă din Praga aŭ luat caracterul clar al uneĭ revoluțiunĭ. Pentru a le pune capăt, guvernul austriac a pus în aplicare legea marțială. In acest loc vom reproduce după ziarele austriace dispozițiunile coduluĭ penal austriac, cu privire la legea marțială.

*

Iată aceste dispozițiunĭ în rezumat:

Proclamarea dreptuluĭ marțial se face în sunetul tobelor și al trompetelor. De asemenea se va anunța și prin placate și ziare. Proclamarea va amenința cu moartea pe toțĭ aceĭa carĭ ar comite faptele în vederea cărora dreptul marțial a fost proclamat. Tribunalul de primă instanță se constituie în curte marțială, compusă din 4 magistrațĭ dintre carĭ unul conduce dezbaterile. Imediat ce curtea marțială s'a constituit, i se asigură concursul militar. Administrația trebue să îngrijească imediat ca pe lîngă curtea marțială să fie în permanență călăul și ajutoarele sale, și ca, la caz de condamnare, să nu se opue nimic executăreĭ pedepseĭ.

*

In fața Curțeĭ marțiale se trimet numaĭ persoane carĭ aŭ fost prinse asupra faptuluĭ saŭ cu privire la carĭ se poate aștepta cu siguranță că vina lor va fi repede dovedită. Curtea marțială poate judeca și pe militariĭ tradușĭ înaintea eĭ.

Acuzațiĭ se judecă în fața tuturor membrilor curțeĭ, și pe cît cu putință fără întrerupere. Un proces nu poate ține maĭ mult de cît treĭ zile. Dacă tribunalul marțial recunoaște în unanimitate vinovăția unuĭ acuzat, trebuie să pronunțe tot odată și pedeapsa cu moarte. Numaĭ după ce prin execuțiunea cîtor-va condamnațĭ s'a stabilit pilda înfricoșătoare tribunalul marțial poate să dicteze ca pedeapsă, munca silnică de la 5—20 anĭ. Aceeașĭ pedeapsă se aplică minorilor.

*

In contra sentințeĭ tribunaluluĭ marțial nu există nicĭ apel, nicĭ recurs și o cerere de grațiare, făcută de verĭ-cine, nu poate amîna executarea sentințeĭ. Pedeapsa cu moarte se execută de regulă două ore după pronunțarea sentințeĭ; numaĭ la caz cînd condamnatul cere în special ca să se amîne executarea pedepseĭ, i se maĭ poate acorda o a treia oră de grație.

Pol

Enrico Ferri

Cunoscutul antropologist italian Enrico Ferri, este unul dintre ceĭ maĭ de frunte reprezentanțĭ aĭ așa ziseĭ școale a luĭ Lombroso.

Enrico Ferri este în convingerile sale, socialist. S'a distins printr'o lucrare intitulată „Darwin-Spencer-Marx", lucrare în care caută să stabilească o concordanță între ideile acestor treĭ marĭ gânditorĭ.

Bal.

„Conducere nechibzuită"

A auzit și a înțeles „Voința Națională?"

„Conducere nechibzuită" califică d. Emil Costinescu, conducerea de azĭ a partiduluĭ liberal, în scrisoarea pe care a adresat'o erĭ **Adevĕruluĭ.**

Fără îndoială, când în primul an de guvernare reușeștĭ să desbinĭ un partid în o sumă de grupurĭ și grupulețe, când fugĭ de Camerele carĭ s'aŭ ales sub guvernul tăŭ și revĭĭ la finele legislatureĭ, când nu pierzĭ ocazia de a dobândi eșecurĭ, umilirĭ și situațiunĭ ridicule în toate chestiunile de politică externă—fără îndoială, toate astea numaĭ conducere chibzuită nu înseamnă.

Dar de câte orĭ o spuneam noĭ, incorigibiliĭ din colectivitate ne răspundeaŭ că nu primesc lecțiĭ de conduită politică de la adversarĭ.

Astăzĭ le-o spune un fruntaș al lor, d. Emil Costinescu, le-o spune în scris, negru pe alb, și le-o spun toțĭ fruntașiĭ partiduluĭ și cu toate astea nu vor să înțeleagă că de'țĭ spune toată lumea că eștĭ beat, trebue să plecĭ să te culcĭ, și de'țĭ spun toțĭ fruntașiĭ partiduluĭ că daĭ o „conducere nechibzuită", trebue să renunțĭ la această conducere.

Saturn

Anatole France

Cunoscutul academician francez Anatole France, s'a distins în timpul din urmă printr'un interview pe care l'a acordat unuĭ colaborator al ziaruluĭ „Figaro" în Afacerea Dreyfus.

Anatole France a declarat — ca filozof — că nu înțelege cum lumea se pasionează atîta în nenorocita Afacere Dreyfus, fără ca să se cunoască nicĭ o probă pro saŭ contra ex-căpitanuluĭ.

Tograf.

Vot de încredere

Se spune că mîine d. Dimitrie Sturdza voește să ceară Camereĭ un vot de încredere, pentru ca să se alegă la un fel: Dacă Camera îĭ va acorda majoritate, atuncĭ va jubila și va rămîne; dacă Camera îl va lăsa în minoritate, atuncĭ se va repezi pînă la palat, pentru a cere regeluĭ dizolvarea.

Acestea toate sînt glume.

Cine nu știe, adică, că dacă d. Sturdza va cere un vot de încredere, îl va obține, căcĭ cine nu știe că nicĭ jumătate dintre aurelianiștĭ nu vor avea inima să voteze în contra guvernuluĭ?

Dar, oare, la mijloc e numaĭ o chestie de voturĭ și de majoritate?

Dacă lupta aceasta s'ar da între liberalĭ și conservatorĭ, am înțelege ca liberaliĭ să rămâe la putere când un număr maĭ mare de sufragiĭ s'ar pronunța pentru dânșiĭ, însă când lupta este numaĭ între liberalĭ, poate d. Sturdza să guverneze numaĭ cu o parte din partid în contra celeĭ-l'alte părțĭ. Cu alte cuvinte, chiar dacă guvernul va avea, mâine, majoritatea în Cameră, permis îĭ este să stea la minister, ca reprezentant al liberalizmuluĭ, când în potriva sa sânt d-niĭ: Aurelian, Fleva, Costinescu, Lascăr, Mârzescu, Ureche, Giani, Grădișteanu, Porumbaru, Șendrea Vizanti, C. T. Grigorescu, Costescu-Comăneanu, Coco Demetrescu, Ceaur-Aslan, Delavrancea etc., etc.

Acĭ e chestiunea!

Dragoș.

Intrunirea de la Dacia

Studențiĭ se întrunesc azĭ în sala Dacia ca să discute cestiunea evreească. De și nu credem că din acest mijloc tînăr și entuziast, va eși o soluțiune înțeleptească și practică, totușĭ nu putem dezaproba tinerimea când discută cestiunile vitale ale țăreĭ.

Studențiĭ aŭ dreptul să se întrunească, aŭ dreptul să discute. Eĭ însă trebue să se ferească a trece de la vorbe, la fapte. O asemenea încercare ne-ar da înapoĭ cu o sută de anĭ, ne-ar da aparența unuĭ stat în care aŭ reînceput luptele religioase și încă luptele de stradă, luptele sălbatice. Studențiĭ trebue să nu uite că escesele nu sînt demne de oamenĭ civilizațĭ și că odată o asemenea mișcare începută, nu se știe unde se va oprĭ.

Studențiĭ trebue să nu uite, că dacă dînșiĭ în pornirile lor sînt mișcațĭ de sentimente pe carĭ eĭ le cred patriotice, politicianiĭ carĭ se folosesc de entuziasmul lor juvenil, urmăresc alte scopurĭ.

Studențiĭ să se convingă bine că agitarea cestiuneĭ evreeștĭ este înmormîntarea cestiuneĭ naționale, lucru pe care'l urmărește partidul de la putere și că o agitațiune de stradă va fi pe de altă parte încuragiată de partidul conservator care are tot interesul să încurce situațiunea.

Studențiĭ trebue să aibă în vedere și bunul renume al țăreĭ în străinătate. Ce va zice Europa civilizată, cînd telegraful va anunța că studențimea romînă a devastat cartierele evreeștĭ și că lupta de religie și de rasă a început să facă victime pe pămîntul romînesc?

In tot-d'a-una am fost prieteniĭ tinerimeĭ. Ca atare, nu ne-am dat în lăturĭ să'ĭ spunem pe față greșelile, cînd am crezut că s'a abătut de la calea cea dreaptă. Azĭ, firește că am dori ca studențimea să vie în numele ideilor umanitare și să se facă campiona progresuluĭ și al viitoruluĭ. O orbire momentană îĭ întunecă însă vederea. Deplîngem aceasta, dar sperăm că cel puțin în discuțiunile de la Dacia, dînsa va păstra calmul și că ele vor fi dovada unor convingerĭ, nu a unor apucăturĭ neumane.

C. M.

A se vedea în corpul ziaruluĭ interesante amănunte asupra agitațiilor studențeștĭ, revoluțieĭ din Praga, etc., etc.

CULISELE POLITICE

Antisemitizmul și art. 7

Atitudinea liberalilor.—Atitudinea conservatorilor. — Evreiĭ antisemițĭ!

Fie-care se întreabă cum se explică faptul că studențiĭ în mișcarea lor antisemită se văd încurajațĭ și de liberalĭ și de conservatorĭ? La primul moment explicațiunea scapă. De îndată însă ce puĭ în legătură multe fapte, găseștĭ motivul acesteĭ identice liniĭ de conduită.

Se știe într'adevăr, că Germania refuză să ne maĭ dea banĭ. Motivul finanțeĭ germane stă în articolul 7 din Constituție care oprind pe străinĭ să cumpere imobile rurale și punîndu'ĭ într'o situațiune excepțională, micșorează garanțiile pentru capitalurile străine.

Atitudinea liberalilor

Liberaliĭ s'aŭ convins că vor fi silițĭ de străinătate să modifice articolul 7 și în același timp să dea drepturĭ evreilor. Eĭ însă vor să scape de răspundere în fața țăreĭ, vor să aibă aparența că li s'a forțat mîna, grație agitațiunilor antisemite. Dacă în Romînia se vor face escese, dacă mișcarea începută de studențĭ s'ar întinde, e natural ca Europa, cum a intervenit la 1878, să intervină și de astă dată și maĭ cu autoritate ca atuncĭ și să ceară modificarea Constituțieĭ. In acest caz, partidul liberal orĭ cade de la putere pe această cestiune și își spală mîinile ca Pilat din Pont, lăsînd ca moștenire conservatorilor această grea cestiune de rezolvat, orĭ, dacă ar rezolva-o, ar pretinde că mișcarea antisemită a provocat demersurile Europeĭ, așa că va scăpa și în acest caz cu obraz curat.

Atitudinea conservatorilor

La rîndul lor conservatoriĭ știŭ că dacă vor veni la putere, vor fi silițĭ ca să rezolve această cestiune, în locul liberalilor. Și dânșiĭ încă vor să scape de răspundere, să pară a fi fost silițĭ. Așa fiind, pe sub mână agită cestiunea antisemită pentru ca orĭ partidul liberal să fie nevoit a se supune cererilor finanțeĭ apusene, orĭ dacă asta va veni pe timpul guvernuluĭ lor, să se scuzeze cu faptul că eĭ moștenesc o stare de lucrurĭ creată de liberalĭ și că nu pot de cît să se supună împrejurărilor.

Se înțelege că de acest lucru nu'șĭ poate da seama tinerimea care se duce inconscient înainte, agită o cestiune, și o agită ast-fel că în loc să strice evreilor, le folosește, de oare-ce precipită o soluțiune a cestiuneĭ lor.

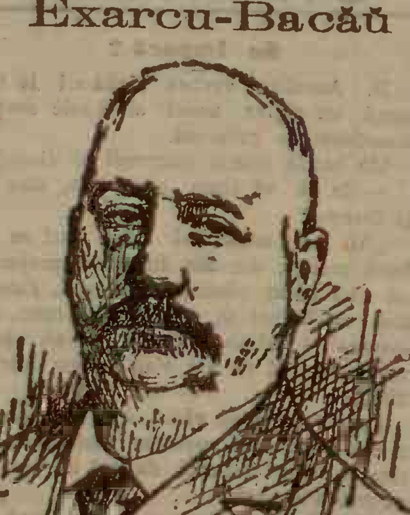
Evreiĭ antisemițĭ!

Așa stînd lucrurile, faptul de și pare curios, dacă și liberaliĭ și conservatoriĭ par interesațĭ ca să agite pe sub mînă antisemitizmul, același interes îl aŭ și evreiĭ să înflăcăreze și maĭ mult furia acelora carĭ strigă *moartea jidanilor*, de oare-ce și legea generaluluĭ Berendeĭ care a dat naștere mișcăreĭ evreilor, în potriva eĭ și drept răspuns, mișcăreĭ antisemite, nu sînt de cît un pas înainte pentru dînșiĭ.

Evreiĭ avînd interes să încurajeze mișcarea antisemită, iată o culme, dar o culme care totușĭ are un mare fond de adevăr!

X. X. X.

Exarcu-Bacăŭ

D. G. Exarcu, senator de Bacăŭ, este unul dintre puținiĭ senatorĭ carĭ se preocupă de chestiunĭ de principiŭ și de artă. S'a distins prin discursurile ce a ținut în sesiunea trecută și maĭ ales prin acela pronunțat cu ocazia mișcăreĭ funcționarilor de la C. F.

E om cult, tare în teologie. A ost ales chestor al Senatuluĭ.

Resel

Deputatul social-democrat din Reichsrathul austriac, care s'a distins maĭ ales în atacul îndreptat în contra președinteluĭ Abrahamovicĭ.

Resel a avut cinstea să fie scos din sala de ședință de patru polițiștĭ. Afară, aceștia l-aŭ dat pe mâna mulțimeĭ care, în aclamațiunĭ zgomotoase, 'l-a plimbat pe stradele Vieneĭ.

Inst.

CARNETUL SAPTAMINEĬ

Din Țară

Ceĭ maĭ plouațĭ ocultiștĭ din Cameră, cînd cu rezultatul votuluĭ pentru comisia răspunsuluĭ la mesagiŭ, aŭ fost ceĭ din dinastia brătienească.

Toată plevușca Brătienilor, toțĭ microbiĭ carĭ 'șĭ datoresc prosperitatea numeluĭ ce'l port, eraŭ exasperațĭ, plouațĭ și disperațĭ.

Ce ți-e și cu brînzoiĭ!

Un lucru nostim.

Toțĭ miniștriĭ carĭ știu bine că în caz de împăcare cu aurelianiștiĭ, vor rămâne pe din afară, sunt contra împăcăreĭ, iar ceĭ carĭ ar rămâne în cabinet și după împăcare, sunt pentru reconciliere.

Care va să zică, nu'ĭ de cât chestie de plapomă.

D-l Nicu Gane, acela care a fost găsit demn să reprezinte Senatul Românieĭ, a fost socotit nedemn să gireze maĭ departe averea răposatuluĭ Alcaz. De aceea curtea de apel din Iașĭ l'a destituit din cașcaval.

De acĭ rezultă că a fi președinte al Senatuluĭ nu este tocmaĭ o demnitate.

Ziarele vorbesc cum că d. Mitiță Sturdza ar avea de gînd să ceară regeluĭ dizolvarea Camerelor, și, în cazul acesta, d. Gogu Cantacuzino ar lua ministerul de interne.

Pe cât știm, regele și cu d. Sturdza sunt învoițĭ pe jumătate. D. Sturdza vrea noĭ alegerĭ iar regele... nu vrea.

Din străinătate

Afacerea Dreyfus tot maĭ preocupă opinia publică. Alte dame voalate și devoalate aŭ intrat în acțiune; grafologĭ și grafomanĭ aŭ găsit de lucru; bulevardele aŭ găsit de vorbă:— fără ca, cu toate astea, afacerea să se fi clarificat saŭ să fi putut face un pas înainte. Atâta se poate spune acum: se manifestează o tendință generală de a întinde mușamaua asupra afacereĭ. Ceea ce însemnează că mușamaua nu e o marfă brevetată în special nouă, ea se găsește chiar și în țara clasică a dreptățeĭ:— în Franța.

După revoluția fără foc și fum din Reichsrathul austriac, avem revoluția sângeroasă din Bohemia, și în special din Praga. In orașul bine cuvântat al luĭ Wenceslaw, domnește acum legea marțială. Consiliul de războĭ a intrat în acțiune: 90 de oamenĭ vor veni în fața acestuĭ consiliu,— și dacă avem în vedere legea austriacă, acești 90 de oamenĭ trebuiesc să cadă pradă călăuluĭ. Consiliul marțial n'a dictat până în momentul de față nicĭ o sentință,— cu toate acestea „liniștea" deja domnește la Praga. Să sperăm că escesele aŭ încetat, escese carĭ ne interesează pe noĭ cu atât maĭ mult cu cât relațiunile noastre cu Austria, sunt în deobște cunoscute.

In Italia, Crispi, atâta vreme după căderea sa, maĭ dă de lucru parlamentelor. Afacerea panamaleĭ italieneștĭ, în care era încurcat premierul luĭ Umberto, agită opinia publică din Italia,— cu atât maĭ mult cu cât actualul cabinet caută să întindă mușamaua și să'l facă scăpat.

Acum lupta se dă în jurul temeĭ: Camera trebuie saŭ nu, să'l trimită pe Crispi în fața Senatuluĭ pentru ca să fie judecat?" Democrațiĭ zic da, guvernul însă, nu zice nu, dar caută să provoace un vot negativ.

Părerea generală este însă că Crispi nu va scăpa.

Nota veselă

Profesorul: *Ițic, cîte simțurĭ are omul?*

Ițic: *opt!*

Prof.: *Afară, măgarule! (Il dă afară pe Ițic)— Moisi, ia spune-ne tu, cîte simțurĭ are omul?*

Moise: *Nouă!*

Prof.: *Afară măgarule! (îl dă și pe Moisi afară. Acĭ Moise se întâlnește cu Ițic tocmaĭ pe când sosește cu Șloim).*

Ițic și Moise: *Șloim, câte simțurĭ are omul?*

Șloim: *cincĭ!*

Ițic și Moise: *Aoleu! Nicĭ nu maĭ intra în clasă, că dacă pe noĭ ne-a dat afară cu opt și cu nouă, da încă pe tine cu cincĭ?*

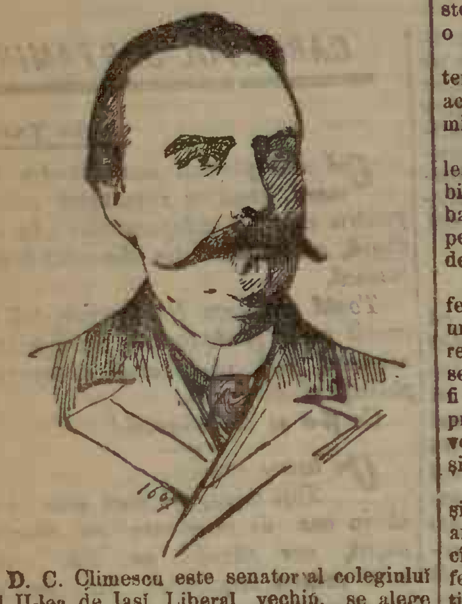
CHESTIA ZILEI

STURDZA ŞI STATESCU

Buturuga mititică îţĭ răstoarnă carul mare.

C. Climescu

D. C. Climescu este senator al colegiuluĭ al II-lea de Iaşĭ. Liberal vechiŭ, se alege aproape încontinuŭ de vre-o 20 de anĭ. E profesor la facultatea de ştiinţe din Iaşĭ. Este secretar în biroul senatuluĭ.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cetit. sale)

Din prieteşug, amor

In scrisoarea către *Rodica*, tu, *Aluto*, îmĭ facĭ întrebarea dacă cred în adevăr în putinţa uneĭ prietenii dintre un bărbat şi o femee. Mă grăbesc să-ţĭ răspund că, lucrul deşi nu este imposibil, dar este greŭ şi apoĭ sînt o mulţime de distincţiunĭ de făcut.

Dacă ieĭ două fiinţĭ de sex deosebit, libere amîndouă, e natural ca prietenia să se schimbe în amor. Lucrul acesta este vechiŭ ca şi lumea şi citind scrisoarea ta, mi-am adus aminte de stihurile bătrînuluĭ boer şi poet moldovean Kostache Konache, care vorbeşte tocmaĭ de această schimbare a prieteniei în amor.

Sînt însă împrejurărĭ în carĭ prietenia poate să existe, adevărată şi fără măcar să fie turburată de fioriĭ dorinţeĭ, fie dintr'o parte, fie dintr'altă parte, fie chiar din ambele părţi. Bine-înţeles că toate acestea le vorbesc după propria mea experienţă. E posibil alt-fel să fie. Nu discut de cît de am simţit şi văzut prin propriile mele simţirĭ. Iată, de pildă, o femee măritată care-şĭ iubeşte şi-şĭ stimează bărbatul. Asemenea exemplare sînt rare, dar din cînd în cînd tot există. Iată acum şi pe prietenul caseĭ, pe amicul intim al bărbatuluĭ, care de asemenĭ este un om de ispravă, care ştie să respecte prietenia şi casa ospitalieră în care găseşte amiciţie şi liniştea familiei. Intre acest bărbat şi această femee, poate să se statorniceească cea maĭ strînsă prietenie, fără ca măcar să treacă prin gîndul unora din doĭ, că aceasta s'ar putea schimba vre-odată în dragoste.

Se înţelege că pentru a ajunge la acest rezultat este nevoie de concursul ambilor prietenĭ. De îndată ce unul din doĭ a uitat, fie datoriile conjugale, fie datoriile prieteneştĭ, e greŭ ca cine-va să reziste, şi, saŭ femeia va cădea victimă „amicului", saŭ acesta va uita că e o crimă să calce legile sfinte ale ospitalităţeĭ. Omul nu este sfînt şi eŭ cel d'întîĭ sînt, care declar sus şi tare că nu mă cred capabil să fac pe Iosiful în faţa d-neĭ Putifar. Poate, în cazul acesta, aşĭ fugi departe şi imediat de lîngă aceea care m'a făcut să-mĭ calc cinstea mea de prieten, dar nu garantez a nu o călca.

De altmintrelea, ce sfînt lucru este prietenia uneĭ femeĭ! Eĭ îĭ poţĭ spune toate acele lucrurĭ micĭ carĭ nu se pot spune amiculuĭ, de oare-ce nu le-ar pricepe, poate.

Numaĭ o femee este în stare să te înţeleagă, să te mîngîie, să te sfătuiască spre bine. E greŭ, fireşte, să reuşeştĭ a nu schimba prietenia în amor. Cînd însă reuşeştĭ, capeţĭ o adevărată comoară, un adevărat cuib de fericire şi sfinte emoţiunĭ.

E inutil de a'ţĭ vorbi de prietenia uneĭ femeĭ libere saŭ de care nu te leagă nicĭ un scrupul. Eştĭ tînăr, e frumoasă, te doreşte şi o doreştĭ, tremurĭ de dorinţă şi ea se înfioară cînd se atinge de tine. Nu ar fi o crimă în potriva natureĭ, ca să te opreştĭ în pragul fericireĭ şi să nu te laşĭ în voia fireĭ care te îmboldeşte, pe dînsa ca şi pe tine?

De alt-mintrelea, idealul în amor este ca şi spiritul să fie robit ca şi corpul. Cînd amorul începe prin prietenia intelectuală, cînd are ca prolog o cunoaştere perfectă a caracterelor, cînd totul este pregătit pentru suprema jertfă, *Aluto*, nu crezi tu că sînt multe şanse ca acest amor să fie trainic şi că el, început prin prietenie să se sfîrşească cu o amiciţie pe toată viaţa, amiciţie de care vorbeşte cu atît entuziasm juvenil bătrînul şi idealistul Michelet?

Chiţibuş.

Revista publicaţiunilor

Mandatul d-luĭ senator C. Costescu-Comăneanu de prinţul George Bibescu. O broşură în 8 de 28 de pagine. Tip. Carol Göbl.

L'Intermediaire des Biologistes, directorĭ A. Binet şi Victor Henry; secretarĭ de redacţie: N. Vaschide şi A. Petit. Anul I No. 2, editura librărieĭ parizienе Schleider Frères.

Gramatica di nuovi lingua universale, inventat şi construit par. Prof. I. Puchner. Editura proprie, Linz. Un volum în 8 de 80 pagine.

Sindicatele agricole, de George V. Cordea, cu o prefaţă de d. N. N. Andronescu. O broşură în 8 de 82 paginĭ. Tip. Populară.

CRONICA

Se împacă?

D. Aurelian vorbea alaltă-erĭ la Cameră cu cîţi-va amicĭ aĭ d-sale despre tratativele cu guvernul.

Un bătrîn liberal interveni în discuţie.

— Ia să vă spun o poveste, zise el, şi începu:

„Aŭ fost odată doĭ tinerĭ carĭ se iubeaŭ grozav, dar din diferite împrejurărĭ nu s'aŭ putut căsători împreună. Fata a luat alt bărbat şi, după cît-va timp, s'a însurat şi băiatul. După ce aŭ trecut vre-o treĭ-zecĭ de anĭ, s'aŭ întîlnit într'un bîlciŭ.

Imediat ce s'aŭ văzut, s'aŭ recunoscut şi şi-aŭ povestit povestea vieţeĭ lor, din timpul celor treĭ-zecĭ de anĭ în carĭ nu se maĭ văzuseră.

Şi bărbatul şi femeea eraŭ văduvĭ.

După ce vorbiră cît vorbiră, de odată bărbatuluĭ îĭ veni o idee:

El îĭ spuse femeeĭ: Ia ascultă, fă Mariţo—saŭ cum o fi chemat'o—sîntem văduvĭ amîndoĭ şi pentru că tot am voit noĭ să ne luăm odată, de ce nu ne-am lua acuma?

Femeea, după ce se gîndi un minut, îĭ răspunse:

— Bine, să ne luăm, dar tu maĭ eştĭ de lume?

— Ei, zise moşneagul, la vîrsta noastră să ne maĭ gîndim la lucrurĭ de astea!

— Nu e vorba de alt-ceva, zise femeea, dar chestia e, cînd ne vom supăra cu ce ne împăcăm?"

Şi după ce îşĭ sfîrşi povestea, bătrînul liberal se întoarse către d. Aurelian şi îĭ spuse:

— Bagă de seamă, coane Petrache, că dacă nu te veĭ împăca cu Sturdza, aŭ să zică toţĭ că nu maĭ eştĭ de lume.

p. conformitate,
Eŭ.

VARIETĂŢĬ

Cazul d-şoareĭ Chauvin. — In sfîrşit curtea de apel din Paris a respins cererea d-şoareĭ Chauvin, doctoreasa în drept din Paris care cerea să fie înscrisă în baroŭ.

D-ra Chauvin nu va face recurs la curtea de casaţie, dar va ruga pe un membru al parlamentuluĭ francez să propue a se vota un proect de lege prin care femeile să aibă şi dînsele dreptul de a profesa avocatura.

*

Pagubele uneĭ furtunĭ.—Săptămîna trecută s'a desfăşurat pe coastele Anglieĭ o furtună înspăimîntătoare. Maĭ multe vapoare aŭ pierit. Numaĭ coasta Margate a suferit pagube de peste un milion de francĭ. Liniile ferate de pe această coastă aŭ fost distruse.

Pe coasta Yarmouth s'aŭ înecat şeapte bastimente. Aŭ pierit 30 de oamenĭ.

Dar ceea-ce e maĭ grav, e că meteorologiştiĭ prevăd nouĭ furtunĭ, cu mult maĭ îngrozitoare.

Coastele Belgieĭ aŭ suferit aceleaşĭ catastrofe.

*

Căsătoriţiĭ „in partibus". — O căsătorie cum nu se văd multe s'a celebrat Joia trecută d'inaintea arondismentuluĭ al 16-lea din Paris. Ajutorul de primar D. Copeau a căsătorit pe Eugene Jouan cu Augustine Gascon, dar nu i-a unit, căcĭ, după ceremonie, amîndoĭ aŭ fost conduşĭ la casele lor: Augustine Gascon la închisoarea Saint Lazare şi Eugene Jouan la Mazas.

Amîndoĭ aparţinuseră aceleiaşĭ bande de escrocĭ şi fiind-că trăiseră într'o vreme în concubinagiŭ şi aveaŭ copiĭ, duhovnicul închisoreĭ Saint Lazare a stăruit şi a reuşit să-ĭ căsătorească.

Tamanti

Angajat de direcţia opereĭ noastre, în urma unor frumoase succese obţinute vara trecută în grădina Casino, cînd a debutat într'o trupă vagabondă de operă italiană.

Tamanti n'are o voce mare, dar o voce de bas dulce, foarte simpatică, şi posedă o inteligenţă muzicală remarcabilă, unită cu mult talent dramatic.

N'a debutat încă la opera noastră. Se zice că învaţă romîneşte şi va debuta probabil în *Mignon*.

Un bucureştean pe zi

Henri Cazes

„*Musiu Henri*" aşa îĭ zice Nae băiatu, „marchior de la jeunesse".

Dl. Henri Cazes este, de origină franceză; cu toate acestea — lucru ciudat — aud că ar avea o mulţime de rudeniĭ printre Romînĭ, precum d-niĭ Jules Capeleanu, căpitan Maiorică, Georges San-Marin, nenea Tache, etc., etc.

Este unul din oameniĭ simpaticĭ, vînător excelent şi prieten încă şi maĭ excelent.

Casa şi masa luĭ Henri Cazes este deschisă la orĭ ce zi şi la orĭ ce oră; prieteniĭ găsesc în tot d'auna la dînsul o inimă de aur şi nişte murăturĭ cu gogonele de prima calitate.

O viaţă întreagă s'a purtat ras ca o ridiche, însă de la o vreme ĭ'a venit fantezia să'şĭ lase mustăţile, carĭ aŭ început să crească cu o inţeală ce te bagă la bănuială că a întrebuinţat pomada italiană.

Semne particulare: E cel maĭ bun biliargiŭ din ţară, e cel maĭ prima vînător din Romînia şi e cel maĭ bun camarad din univers.

Vardalabum.

G O L...

Gol mi-e sufletul şi mintea, împrejuru-mĭ [goale toate;]
Goală miriştea, livedea şi dumbrava de [cîntărĭ;]
Pustiitu—s'aŭ cărărĭ
Triste 's cît nu se maĭ poate.

Numaĭ fîşiit de frunze se aude prin grădină
Numaĭ plînset viŭ de creangă despuiată, [numaĭ dor,]
Peste galbenul covor
Iarna—acuma e să vină.

Golul, golul se întinde peste fire, peste lume...
Mă ia groaza d'aşa jale, cucuvăĭ, tăceţĭ, tăceţĭ..
Ce maĭ vine nu'mĭ spuneţĭ,
Nu-mĭ şoptiţĭ de nicĭ un nume..

Gol mi-e sufletul şi mintea, împrejuru-mĭ [goale toate]
Nu 'nţeleg nicĭ ce maĭ vine, nu maĭ ştiŭ [nicĭ ce-a trecut;]
Glasul?.. mi-e plăpînd şi mut
Ca să le maĭ spun pe toate!

Cucuvăĭ, cîntaţĭ acuma, glăsuiţĭ peste mor- [minte]
Moartă este şi natura, mort ş'acela ce'mĭ [fu drag!]
Cucuvăĭ, din vîrf de fag,
Spuneţĭ doru-mĭ înainte!...

Smara.

INVENŢIUNI ŞI NOUTAŢI

Un noŭ dop.— D. Ştefănescu, din serviciul technic dirigiat de d. inginer Bunescu, a inventat un aparat pentru astupat sticlele, şi o cheie sistematică pentru şuruburĭ. D. Ştefănescu descrie astfel invenţiunile sale:

1) Un mic aparat (dop) pentru închis ori-ce sticlă conţinînd lichide saŭ gaze.

Acest aparat are următoarele avantaje asupra tuturor celor inventate pînă în prezent.

2). Cu el se închide în mod perfect ermetic, ori-ce sticlă; şi se deschide după voinţă.

3). El nu se poate deschide de cît de persoana care-ĭ cunoaşte mecanizmul — nicĭ nu se poate scoate.

Făcut în mărimĭ deosebite, cu el se poate închide cu siguranţă şi vasele marĭ ca: borcane, butoaie, buţĭ, etc. carĭ ar conţine materiĭ lichide saŭ gazoase şi carĭ fiind în contact cu aerul ar deveni periculoase.

De alt-fel aparatul este mic, elegant şi ingenios în felul săŭ.

El se numeşte „Dopul mecanic Ştefănescu"

*

Cheia Ştefănescu.—Este o cheie cu care se pot strînge şuruburile, avînd următoarele proprietăţĭ:

I). Foarte simplă în formatul eĭ.

II). Cu ea se poate strînge orĭ-ce şurub saŭ piuliţă de şurub, de la mărimea de un milimetru pînă la 0.25 c. m., şi chiar un fir de păr se poate apuca cu ea.

III) Ea se poate repara de cel maĭ simplu ferar, în cazul în care s'ar strica—ceea ce nu se poate întîmpla nicĭ o-dată.

IV.) Foarte lesne de mănuit.

Această cheie se numeşte, la rîndul eĭ „*Cheia universală romînă Ştefănescu*".

*

Planetă nouă.—Observatorul din Paris a primit ştirea, că, în noaptea de 25 spre 26 August, d. Charlois, astronom de la observatorul din Nisa, a descoperit o nouă planetă aşezată între Martie şi Jupiter. D. Charlois a făcut descoperirea pe cînd fotografia stelele de pe bolta cerească, în noaptea de 25 August.

De la anul 1801, pînă în anul 1896, s'aŭ descoperit încă 2 planete carĭ s'aŭ adăogat la cele 432, cunoscute deja.

Din numărul acesta, 158 aŭ fost descoperite de Francezĭ şi 274 de cele-l'alte naţiunĭ, venind în primul rînd Amercaniĭ carĭ aŭ descoperit 70 de planete, şi apoĭ Germaniĭ, carĭ aŭ descoperit 64.

MEMENTO

— **Duminică,** *23 Noembrie, 1897* —

~~~ Intrunirea studenţilor la *Dacia*.

~~~ Studenţiĭ ieşenĭ ţin la Focşanĭ întrunire.

Spectacole

Teatrul Naţional. — *Ultimul clironom*, dramă de marchizul Pandolfi.

Teatrul Hugo. — Debutul Fred şi Rick, excentricĭ, John Lind, Hermandez, acrobaţĭ. Gaspard şi Neva, duet francez. Hurph'y, Guston-Trio, clownĭ muzicalĭ. Mendozza, Les Diez's, quartet francez capurchique; The Two Bisley's, excentricĭ; surorile Richter, duet german; etc.

Teatrul Boulevard. — Debutul Yumata Tiero, supranumită privighetoarea indiană; Emma Didier, chanteuse des fleurs; Mrs. Gyka, jongleuse; Mr. Erau, equilibrist non plus ultra; Soeurs de Raday, danseuses; Will's Harnes-Trio. Debutul Blanche Lescaut, Fagette, Hilarys-Tordant, Batignolles, şi întreaga trupă.

Circul Langer. — In fie-care seară reprezentaţie cu program schimbat. Caiĭ sînt dresaţĭ de celebrul dresor Hütteman.

Sala Bragadiru: Concertul orchestreĭ Oscar Pursch.

Café Boulevard: Orchestra Weinberger.

Café Naţionala: Concertul orchestreĭ Rubinstein.

Iorgu Radu

Suplinitor al catedreĭ de economie politică la facultatea de drept din Iaşĭ. E fost primar al Fălticenilor şi era cît pe acĭ să fie şi *fost* deputat. A scăpat însă de aceasta, graţie unuĭ vot. De altmintrelea, Camera nicĭ nu pierde avîndu-'l în sînul eĭ, nicĭ nu ar fi cîştigat trimiţîndu-l să se consacre „*scumpelor sale studiĭ*".

Stirĭ teatrale

D. Aurel Eliad va da un concert la Ploeştĭ în ziua de 30 Noembrie.

*

Lunĭ, la Operă, se va da *Aida* de Verdi, cu d-niĭ Băjenaru, Theodorescu, Delianu, d-rele Mărculescu şi Medianu.

*

La Operă se repetă *De-aşĭ fi rege*, care se va reprezenta peste cîte-va zile.

*

Astă-zĭ Duminică la ora 2 p. m. e la Ateneŭ concertul d-reĭ Aurelia Cionca.

*

Astă-seară se dă la Teatrul Naţional *Ultimul Clironom* de d. marchiz Pandolfi.

*

D-na Constanţa Roth, care a avut acum cîţi-va anĭ atît succes în rolul *Sapho* din *Voevodul ţiganilor*, va da în curînd un concert.

D-sa şi-a recăpătat vocea pe care o pierduse în urma uneĭ răcelĭ.

A. Filipescu

D. A. Filipescu este senator de Vlaşca. N'a făcut politică pînă acum un an. Este sturdzist, dar nu pasionat.

Face parte din biroul Senatuluĭ ca secretar. E foarte bogat şi foarte blînd. Se distinge prin amabilitatea sa.

CARNETUL JUDICIAR

Pisica potcovită

Reclamanta, o babă zbîrcită, adusă de spate, şi c'un nas lung, vine la judecată cu o pisică într'o basma vărgată şi murdară.

— Mi-a potcovit pisica, d-le judecător, se plînge ea; uite în ce stare mi-a adus-o sărăcuţa; picioarele-ĭ sînt o rană.

Şi baba desface basmaua şi pune pe masă o pisică slabă şi sfrijită, care nu se poate ţine pe picioare şi care miorlăe jalnic.

— Uite, d-le judecător, continuă ea, uitaţi-vă la picioarele eĭ şi vedeţĭ, că e numaĭ rănĭ şi sînge.

— Şi cum a potcovit-o? întreabă judecătorul.

— Cum s'o potcovească? A potcovit-o cu cojĭ de nucĭ. A luat jumătăţĭ de nucĭ, le-a scos miezul, a turnat smoală fierbinte înăuntru şi a băgat picioarele piscieĭ. Smoala s'a răcit şi s'a lipit dă picioare. Pînă să o despotcovesc sărăcuţa, numaĭ eŭ ştiŭ cît a trebuit să mă chinuesc; un ceas a trebuit să o ţiŭ cu picioarele în apă fierbinte! Şi cum pisica nu rabdă apa la picioare, miorlăia dă'mĭ ţiuiaŭ urechile.

Inculpatul recunoaşte faptul; spune însă că pisica e o stricătoare, că a prins'o în coteţu cu porumbeĭ, şi ca să nu maĭ poată să se urce, a potcovit-o.

Judecătorul hotărăşte că afacerea nu e penală, ci curat civilă; de aceea achită pe inculpat, rezervînd reclamanteĭ dreptul de a se adresa pe cale civilă.

Condeiŭ

ZNOAVE

Ţiganul la Turcĭ

Iĭ piere într'o zi unuĭ Romîn un cal. Cautăl omul, maĭ cautăl şi iar maĭ cautăl peste tot locul... calul săl găsească nicĭ gînd. S'a dus şi el de a dat de veste la sub-prefectură, că

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL

No. 39

UCIGAŞUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întîia

Uşi încuiate

XI

Bănuelile d-luĭ Lemarchand

„Şi totuşi e ceva.

„Ceva care ne scapă!..

„Alminterĭ am fi cu toţiĭ nişte nebunĭ....d-ta ca şi mine!

In momentul acesta Horaţiŭ, care se sculase din noŭ, întinzînd gîtul, cu ochiĭ scînteind ca jăratecul, şi palid ca moartea, voi să ducă mîinile la frunte.

Nu putu.

Deveni ţeapăn şi rece, ca şi cum viaţa îl părăsea iarăşĭ.

După cîte-va secunde, gîngăvi totuşĭ, cu o expresie de deznădejde nesfîrşită;

— Nu, d-zeule, fă ca aceasta să nu fie.

„Ar fi prea oribil.

„Ce am făcut eŭ, ce am făcut toţĭ spre a merita o asemenea nenorocire îngrozitoare?

Scoase un gemăt atît de dureros că d. Lemarchand şi procurorul se aplecară, în acelaş timp, spre dînsul.

Marchizul pierduse din noŭ cunoştinţa.

Andreĭ tocmaĭ se întorcea.

D. Lemarchand nu'l lăsă să intre în odae.

Cu doĭ paşĭ maĭ încolo de uşă îl opri.

— Inte! Dute vezĭ unde'ĭ doctorul Bordier. Ne-am înţeles ca să petreacă toată noaptea la castel; era atît de obosit că a trebuit să se culce. Scoală'l, dar fără gălăgie; nu e nevoe să sperii pe Maria şi pe soră-ta.

— Dar ce e? întrebă tînărul duce.

— Horaţiŭ a avut o nouă sincopă. N 'o fi nimic, dar nu strică să luăm măsurĭ.

Andreĭ alergă repede.

Cîte-va minute în urmă, se întoarse cu medicul.

—Frigurile aproape aŭ dispărut, zise acesta după ce examină pe bolnav.

„S'ar putea prea bine ca d. marchiz să aibă nevoe să ia ceva, şi ca sincopa aceasta să nu fie de cît efectul pirotelei în care a căzut.

„Daţi-ĭ, ce-o cam dată puţină şampanie. In urmă vom vedea.

Cu toate îngrijirile nemăsurate, fu la început aproape imposibil a se face pe d. de Plessis să'şĭ revină în simţirĭ.

Dar d. Bordier era aşa de dibaciŭ, Andreĭ aşa de devotat, că reuşiră să descleşteze dinţiĭ luĭ Horaţiŭ şi să'ĭ verse pe gură cîte-va picăturĭ din bine-făcătoarea băutură.

In sfîrşit obrajiĭ săĭ vineţĭ începură să'şĭ schimbe culoarea.

Marchizul scoase un uşor suspin şi imediat două lacrimĭ enorme îĭ se scurseră din ochĭ.

— Horaţiŭ, copilul meŭ iubit, mă recunoştĭ? întrebă d. Lemarchand.

O uşoară apăsare de mînă fu răspunsul bolnavuluĭ.

D. Lemarchand şovăi.

— Mă recunoaşte!...îngînă el zăpăcit. Ah! îl vom scăpa!

„Cel puţin acesta nu'mĭ va fi răpit!...

— Să nădăjduim, afirmă doctorul continuînd cu îngrijirile. Dar, vă rog, fiţĭ cu sînge rece, căcĭ d. marchiz are nevoe de linişte.

— Ce vreĭ să zicĭ cu asta, doctore?

— Că vroĭ să rămîn acĭ cu d. de Lacroix-Marbourg, iar pe ceĭ-l'alţĭ îĭ rog să plece.

D. Jeantel şi chiar industriaşul nu se lăsară să fie mult rugaţĭ.

Medicul fu lăsat să se ocupe singur de bolnav, care de-alminterĭ nu întîrzie să cadă într'un somn adînc.

—Nimic nu'l poate face maĭ bine de cît aceasta, declară d. Bordier încîntat.

Trecu o oră.

Apoĭ încă una.

Horaţiŭ dormea mereŭ.

XII

Confruntarea

De odată şi fără ca vre-unul din păzitoriĭ săĭ să observe, d. de Plessis deschise ochiĭ.

O tăcere adîncă domnea în vechia locuinţă, în care în zilele din urmă nimenĭ nu se odihnise.

Cu toate astea de departe se auzea apropiindu-se un zgomot atît de uşor că l'aĭ fi luat drept văicăritul vîntuluĭ de iarnă colindînd printre copaciĭ parculuĭ.

Văicăritul devenea din ce în ce maĭ distinct.

Poarta curţiĭ se deschise de odată.

Horaţiŭ, maĭ mult ca'n tot-d'a-una, ţinea ochiĭ deschişĭ, nările îĭ palpitaŭ ca aripile uneĭ pasărĭ rănite, pe cînd lungile sale degete, slabe şi lipsite de tărie, strîngeaŭ cearşaful.

D. Bordier dormea.

Andreĭ, cufundat într'o visare adîncă, nu era în stare să observe ceva împrejurul luĭ.

In salonul în care procurorul şi d. Lemarchand aşteptaŭ întoarcerea luĭ Servian, nimenĭ nu vorbea.

O nelinişte înspăimîntătoare apăsa asupra celor doĭ oamenĭ.

D. Jeantel se încăpăţîna să rezolve problema, maĭ mult din obiceiul profesional.

D. Lemarchand, însă, o făcea fiindcă sufletul săŭ era amestecat.

Zgomotul, care izbea pe Horaţiŭ, îĭ izbi şi pe dînşiĭ.

—Iată'l!... zise procurorul, ridicîndu-se cel d'întîĭ.

— Da, iată'l! repetă industriaşul, devenind şi maĭ palid.

Dar trebuia să fie stăpîn pe dînsul, ba o voia chiar.

Rămase cîte-va secunde cu ochiĭ închişĭ.

In coridorul, care trecea pe lîngă salonul unde ceĭ doĭ oamenĭ aşteptaŭ, se auzeaŭ paşĭ.

De odată, d. Lemarchand îşĭ îndreptă capul.

Dacă nu s'ar fi văzut o tresăritură involuntară, din timp în timp în colţul gureĭ sale, aĭ fi zis că era chestie de un lucru care aproape îĭ era indiferent, atît de uimitoare părea liniştea sa.

Cine-va bătu la uşă:

— Intră răspunse procurorul.

Cele două canaturĭ se deschiseră de odată, şi contele de Plessis Saint-Luc se repezi în odae, pe cînd îndărătul luĭ se desemna vag silueta d-luĭ Servian în profil.

Graţian ridică braţele spre cer.

— Ah, domnule, exclamă el adresîndu-se d-luĭ Lemarchand, ce nenorocire îngrozitoare!..,

„Dar e oribil!...

„Da, e oribil!...

O tăcere de ghiaţă îĭ răspunse.

Totuşĭ Graţian continuă, cu aceeaşĭ turburare aparentă:

—Erĭ, avînd de regulat nişte treburĭ importante, n'am maĭ dat pe la uzină. De asemenea nicĭ astăzĭ.

„Apoĭ, cînd m'am întors după amiazĭ acasă, am aflat această catastrofă teribilă!

— Eĭ cum, n'aţĭ citit ziarele de seară, domnule conte? întrebă d. Jeantel.

—„Şi în cercul d-voastră n'aţĭ auzit vorbindu-se de moartea d-neĭ de Plessis Saint-Luc?

Graţian se întoarse ca şi cum l'ar fi muşcat un şarpe.

Ce voia să înţeleagă acest procuror?

Totuşĭ, răspunse cu un glas foarte liniştit în aparenţă, şi părînd că e gata să plîngă:

— V'am spus deja, domnule, că am avut treburĭ foarte grave. Trebue să le precizez?

— Dacă doriţĭ.

— O persoană de care mă interesez mult devenise de-odată tare bolnavă.

„M'a rugat să n'o părăsesc,

„Am ascultat-o, şi am fost aşa de neliniştit de sănătatea eĭ, că nicĭ nu m'am gîndit să citesc vre-o gazetă seara saŭ dimineaţa; dar încă şi maĭ puţin să mă duc la cerc.

D. Lemarchand asculta pe Graţian, şi cu ochiĭ pe jumătate închişĭ îl ob-

era sub-prefectura tocmaî în sat acolo, şi silindu-se oameniî stăpînireî, aflară dintr'una dintr'alta că un ţigan furase calul şi se dusese de'l vînduse.

Pun mîna pe ţigan, fireşte, şi'l închid pînă să'î vie rîndul să'l judice.

In ziua judecăţiî, după ce'î înşiră judecătorul de ce era învinovăţit, cum s'aŭ găsit doveziî împotriva luî de nu maî avea cum tăgădui, toate în sfîrşit cîte trebue, îl întrebă:

— Eî de ce aî furat calul omuluî, ţigane?

— Sa traeştî manca'ţî-aşî gîştil·, maria ta, domnule judicatorule, io nu 'l-am furat.

— Cum nu 'l-aî furat, că te-a văzut cutare călare pe el şi fugind cît putea calul goni. La ce maî tăgăduieştî, spune maî bine, drept.

— Drept spuî, maria ta, domnule judicatorule, m'o fi văzut dumnealuî calare ca eram calare, dar io nu 'l-am furat, ca culegeam mere dintr'un maru padureaţu în luncă şi cînd culegeam ce sa vezî dumneata?... zguduia unu marul de sa caz din el şi sa 'mî frîng junghietura şi maî multe nu. Strig io la eî: „ma, lasa pomul, ma!“ el da loc! Ma uit sa văz cine vrea sa'şî faca pacatul cu mine... ce sa vezî, maria ta, domnule judicatorule, calu lu dumnealuî sa freca cu spinarea da hăl pom ca 'l mînca cine ştie de ce. Da nicî nu'l vazuî bine şi ma şi pomeniî ca ma cletin şi caz din pom. Cînd am cazut, vezî dumneata cînd vrea Dumnezeŭ cu omul cinstit, saracu—m'am pomenit drept cu calul dadasupt. El cînd s'a pomenit cu mine în spinare s'a speriat şi a 'nceput a fugi razna prin hale cîmpurî. Eŭ zi'î din gura „hi!“ sa se oprească, daî cu calcîile 'n borta sa stea, el, al lupuluî, maî răŭ fugea. Ş'a fugit peste araturî, peste dealurî, peste valea, de m'ameţise da tot, da da tot, da tot. Pasemite ce era gîndul luî?.... sa ma vînză la turcî, maria ta, domnule judicatorule, că drept în ţara turcească m'a dus la unu cu fes. Cînd sa ma vînză iacă pricina ca nu ştia gloaba turceşte. Daca nu ştia el, m'am priceput io niţeluş cu turcu şi 'l-am vîndut io pa el, da cînd e vorba io nu 'l-am furat!

Cum vreî

S'apucă un romîn şi se pune tovarăş cu un ţigan să fure un miel tocmaî în vinerea Paştelor, şi dacă l'or fura, aşa le fusese învoirea, să'l taie şi să'l împarţă ca să'l mănînce.

După ce îl furară şi îl puseră într'un sac şi plecară cu el, pe drum aşa se gîndi romînul că e tocmaî vinerea Paştelor şi zise ţiganuluî:

— Ia ascultă, ţigane, să nu tăiem mielul că e vinerea Paştelor şi e păcat să mîncăm carne, şi de 'l-om tăia apoî pînă poimîine te pomeneştî că se strică carnea şi nu maî e bună de nimic.

Ţiganul nu mîncase nicî post nicî carne de două zile, dar nu'î venea să spuie romînuluî că e flămînd.

Răspunse şi el:

— Cum vreî, vere, mia puţin îmî pasa, daspra mine daca'l taî tai'l.... daca nu'l taî... iar taie'l, că io manînc şi carne.

Ştie ţiganul

Stăteaŭ de vorbă maî mulţî inşî o dată, şi printre eî se afla şi un ţigan.

Dintr'una dintr'alta, veni vorba despre ale mîncăreî. Unul spuse una, altul spuse alta, pînă ce un romîn spuse că mîncarea a maî bună pe lumea asta e curcanul pe varză.

— Ca bine zicî, romînico, zise ţiganul de unde sta, mancarea alde curcan pa varză, maî rar, zaŭ, maî rar.

— Ce spuî, mă ţigane, se vede că tu aî mîncat des curcan pe varză de 'î ştiî gustul aşa?

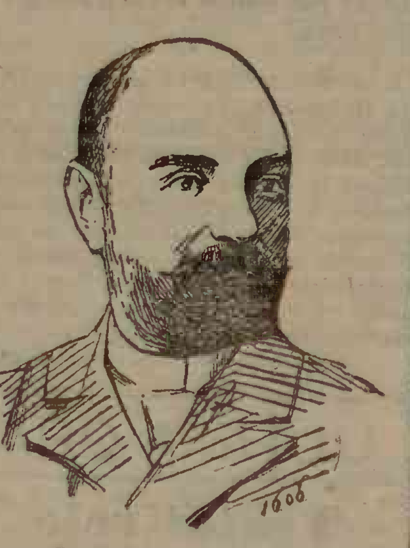
— Ştiŭ, cum să nu ştiŭ, ca 'mî-a spus tata, ca 'l-a spus tats'o ca tata'l luî a vazut o dată pîntre neşte huluci pa nişte boierî mancînd curcan pa varza şi bun ci-că era că'şî lingeaŭ boieriî deştile.

D. Stăncescu.

Agitaţiile studenţilor

— Vezî pag. IV —

Dr. Bucşănescu

D. dr. Bucşănescu este senator de Botoşanî. Pentru prima dată intră în parlament. E guvernamental. Propriŭ zis, nu face parte din nicî una din grupările liberale, dar e partizan al împăcăreî.

A fost ales şi anul acesta secretar.

CLIPE

D-relor K....

Vă aduceţî aminte de nopţile pustietoare de toamnă!...

De cîte orî se stingea soarele după deal, noî rămîneam uimiţî în poarta monastireî. Ascultam clopotele veccernieî, şi ne făceam rugăciunea. Rugăciunea noastră de seară era un ecoŭ prelung al durerilor noastre grele. Amintirile clipelor senine de vară, pajiştea şi izvorul, lăstarele şi privighetorile, vîntul şi mireasma florilor,.. ne îmbăta sufletul ca un miros de tămîe! Şi, în ascultarea celuî din urmă ceas, bătut de clopot, începeam să plîngem.. Plînsul nu ne izvora, atuncî, nicî din lumina ochilor, nicî din zîmbetul îndurnrat al gureî. Obida şi greutatea lacrămilor izbucnea în gemete fără şir, în cuvinte frînte de nevoe!..

Ne simţeam înstreinaţî de cea maî scumpă idilă: de cel maî dulce vis al vieţeî noastre fără noroc!

Imprejurul templuluî sfînt, cu crucî de fier, cu turnurî de piatră, se desfăşura o livadă verde, cu cireşî şi vişinî sălbatecî. Acolo petreceam toată vara!

Voî vă legănaţî pe crengile alunilor; eŭ mă trînteam în iarbă,.. şi, pironind privirile 'n cer albastru, gîndeam la nesimţirea morţilor!

Voî rupeaţî petalele florilor cercetînd norocul;—eŭ îmî ghiceam apropierea sfîrşituluî pe liniile palmeî.

Şi, cînd glasurile voastre copilăreştî se înecaŭ în strigătul unuî „point du tout“, scris pe aripa romaniţelor veştede, eŭ izbucneam în rîs. Rîdeam de deşertăciunea noroculuî căutat în florî sfîşiate. Rîdeam nebun de amăgirea copiilor ce zboară după umbre! Rîdeam de voî!

Nerăbdarea ce vă aprindeaŭ simţurile, în faţa florilor nevinovate, îmî aducea aminte de copilăria mea necunoscută!

Norocul oamenilor nu trăeşte 'n florî, nicî în stele. Florile răsar în neştirea tuturor. De ele nu se leagă inimile suferitoare, nicî fericirea copiilor. Singurătatea e mama lor blîndă. Şi, dacă degetele noastre profane le ating une-orî veşmîntul,—pentru ele nu înseamnă de cît „peirea lor!“ Norocul căutat în moartea petalelor albe de romaniţe, nu poate fi de cît o ironie fără noimă; o încredere batjocoritoare dăruită celor d'întîi născuţî.

Şi romaniţele vă spuneaŭ, atuncî, „point du tout“.—„Nimic!“

Şi „nimicul“ începu să-şî reverse pustiul. Nimicul şî-a întins vijelios aripile, şi-a întărit puterile nevăzute, a ucis potopul razelor de soare. „Nimicul“, necunoscut şi neştiut de oamenî, a prăbuşit copaciî codrilor, a rupt podoaba fireî, a sfărîmat credinţele pasărilor, a ucis aşteptarea noastră fără graiŭ. Cu o singură răsuflare uriaşă, el a prăpădit toate vieţele. Din frumuseţea zilelor de altă-dată, n'a maî rămas de cît un „nimic“ nemăsurat: o ruină, asupra căreia nu plutesc de cît crucile templelor şi gemetele nenorociţilor.

„Point du tout“... a fost al tuturor!

*

Astăzî nu ne maî aducem aminte de cît de nopţile pustietoare de toamnă...

Amărîţî şi înfioraţî de linia deşertuluî, ne tîram încet şi umiliţî spre fîntîniţă. Priveam lung în iezerul dintre stîncî, din fundul căruia ne privea o stea înecată. Şi, cînd ne înspăîmînta lumina deznădăjduită a foculuî răsărit din adînc, întorceam ochiî înduioşaţî spre şipot. Stropiî străveziî aî apeî, murmurul chinuitor al gîrliciuluî, fîşîitul uscat al idereî moarte, ne daŭ senzaţia uneî plîngerî răguşite.

Sărutam gura izvoruluî, şi tresăream de atingerea lacrămilor luî recî şi senine....

Apoî ne aşezam tăcuţî pe o lespede îngheţată. Voî doreaţî să vedeţî lumina unuî foc măreţ, răsfrîngerea celor din urmă flacărî ale vieţeî. Eŭ gîndeam să renasc în para văpăilor, în troznetul crengilor uscate.

Şi focul se ridica spre cer.

Scînteile izvorîte din miezul jărateculuî, se încolăceaŭ în aer, făceaŭ salbe minunate de aur, se risipeaŭ ca praful...

Şi, în clipa aiurăreî noastre depline, piereaŭ în întuneric!

Nicî nu gîndeam că în topirea cărbunilor se sting credinţele şi iluziile noastre de apoî! Nicî nu vream să pricepem că norocul îşî arde aripile în flacăra lor roşie!.,

Cîntam şi chiuiam ca nişte uriaşî în preajma uneî vetre închipuite. Tîram scheletele morţilor din frunzişî sfîşiam podoabele veştejite de pe ramurî, azvîrleam beteala de argint a pajişteî uscate în flacărî.. Şi, încingînd hore copilăreştî în faţa ardereî trupurilor inerte, ne credeam fantasticî...

Acum s'a dus şi cea din urmă privelişte. Peste pieptul gol al cîmpuluî cad fulgî uşor de zăpadă. Zăpada se cerne 'ncet şi liniştit pe marginea cărărilor, pe vîrful copacilor, pe luminişul apelor. Pe unde ne-a călcat piciorul, înghiaţă pămîntul. Unde am văzut o pasăre drăgălaşe, se lasă ţurţură şi rugină...

Numaî locurile nestrăbătute: valurile şi undele ce curg mereŭ, rămîn neînvinse de neauă. Pata nepăsăreî noastre nu le-a întinat seninătatea. Şi, florile albe, rostogolite din noriî fumuriî de iarnă, se topesc în valurî ca clipele viselor noastre deşarte..

Bunătatea ceruluî e rece şi nepăsătoare. Răutatea sufletelor neîncercate, e arzătoare ca focul, mistuitoare ca văpaia, deşartă ca... scrumul!

*

Nopţile fioroase de toamnă s'aŭ dus!

Cea din urmă putere a vremeî ne-a îngheţat sîngele şi viaţa. Abia maî putem zări două morî agăţate pe măgurî...

Cînd era cald şi senin, ne duceam acolo să le vedem chipul. Păreaŭ nişte uriaşî bolnavî, cu braţele întinse spre cer, cu sufletul gol. Trupul lor de lemn gemea cavernos în bătaia vîntuluî. Luna, răsfrîntă pe coperişul lor negru, le arăta albite ca de brumă.

Par'că li se troenise capul de grijî, le cărunţise părul din vreme.

Abia se maî puteaŭ uita printr'o fereastră murdară: un ochî roşu de plîns, stins şi orbit de pulbere.

Şi cînd ne zăreaŭ începeaŭ să scîrţîle. Scîrţîitul lor sec ne oprea mersul...

— „Cine scîrţîle? —“

— „Un schelet!“

— „Doî strigoî din poveste!“

Voî vă uitaţî la mine cu spaimă, şi surîdeaţî trist. Apoî vă azvîrleaţî pe pîrghia morilor, şi vă jucaţî cu roţile.

Ele se învîrteaŭ mereŭ... Şi, în vîrtejul zboruluî lor nebun, păreaŭ că macină sufletele noastre! Voî învîrteaţî moara cu totul. Şi moara părea că ne spune cu glas domol:

— „Aşa se învîrteşte lumea! — In orî-ce parte am privi, e tot întuneric!—“

Un morar slab şi uscat ca o scîndură eşea une-orî din colibă. Şi cînd ne vedea sărind, îşî făcea cruce.

Nouă ni se părea că tremură de spaimă. Şi rîdeam. Hohoteam haotic. Iar el, cuprins de fioriî zileî de mîine, rostea blajin o rugăciune caldă:

— „Bogda-proste!—Boeriî'or să'mî dea de mîncare!“

Şi moara îî răspundea din vîrful măgureî:

— „In orî ce parte aî privi, e tot întuneric!“

*

Din toate clipele nopţilor de iarnă, n'am maî rămas cu nimic. Pădurea-î moartă, crîngul e mort, cîmpul s'a dus. Păsările, carî ciripeaŭ printre crengî, aŭ răguşit. Izvoarele, ce ne descîntaŭ poveştî din vremea cu zmeiî aŭ îngheţat. Florile şi-aŭ pierdut mireasma, aierul şi-a stins căldura...

Numaî noî am rămas aceiaşî rătăcitorî de altă-dată. Ne-avînd ce face, căutăm printre foile galbene de caete, florî apăsate, tablourî moarte, gîndurî fără sorţî. Am vrea să le ucidem mirosindu-le, să le ştergem privindu-le, să le istovim gonindu-le.

Şi cînd le vedem recî şi mute, prindem a plînge.

— „De ce plîngeţî!“

Vîntul izbeşte ferestrele. Şi, în hohotul luî batjocoritor, ne întreabă de dimineaţa pînă seara:

— „De ce le plîngeţî!“

El nu'nţelege că de-asupra mormintelor părăsite, — de-asupra gropilor în carî am azvîrlit noî înşi-ne ţărîna, — vrăjmaşiî vieţeî şi aî morţeî nu pot de cît să plîngă...

Gh. Silvan

Greşelî de tipar

In noaptea vieţeî mele, furtuna îmî aduce ecoul dulce al vaceî ce îmî spune de iubire...

*

De aceea domniî de la Teatru daŭ deficit, de aceea **Costică** e contra lor. (In loc de: **critica** e contra lor).

*

Vorbele mareluî Marx se adeveriseră: că „tot cocoşul calic va inaugura era dreptăţeî.“

*

Dintr'un apel al unor medicî:

„Ajutorul nostru, din punctul de vedere mortal, e de o mare necesitate.“

Corector.

Eustaţiu Schina

Primarul Constanţeî, a fost ales la Putna, într'un elan de entuziasm al vestituluî Săveanu şi azî se vede mazilit din acest scaun pentru că a avut imprudenţa să primească a fi primar al Constanţeî.

Tînăr, fiul d-luî Schina prezidentul Curţeî de casaţie, n'a avut timpul să se distingă pînă acum.

Viitorul fiind al tutulora... de ce nu ar fi şi al d-luî Schina (Eustaţiu), cu toată mica păcăleală ce i-a făcut Camera.

Justiţie militară

Zilele astea, consiliul de războiŭ din Capitală, sub preşidenţia coloneluluî Tel condamnat la închisoare pe treî soldaţî, invinuiţî de *insultă adusă superioruluî prin gesturî*. Iată faptele: In Iulie trecut, locotenentul Polihroniade dintr'un regiment din Piteştî, împlinise patru lunî de cînd stătea cu chirie la un domn Sicard armurier în acelaşî regiment. Venindu'î poftă să se mute şi nevoind să plătească pe cît timp stătuse, Polihroniade porunci ordonanţeî sale să scoată lucrurile pe furiş.

*

Sicard, înţelegînd scopul locotenentuluî, luă cheia de la cameră şi spuse că nu va elibera nimic pînă nu i se va plăti chiria. Văzînd că planul nu î-a succes, Polihroniade scoate sabia şi, sfărîmînd ferestrele, trimete în lăuntru pe ordonanţa ca să'î scoată bagajele. Sicard protestă în contra acestuî fapt, declarînd chiriaşuluî săŭ că nu'î va elibera bagajele pînă nu'î va plăti chiria cuvenită.

*

La aceste vorbe, Polihroniade se năpusteşte asupra armurieruluî şi, ajutat de ordonanţă, începe să-l piseze. Auzind ţipetele stăpînuluî săŭ, ordonanţa armurieruluî iese din bucătărie şi se apropie de beligeranţî. Asemenea se apropie şi alte două ordonanţe ale unor ofiţerî cu domiciliul în aceeaşî curte. Văzînd că locotenentul devine din ce în ce maî furios, ordonanţa armurieruluî intervine ca să'î despartă, pe cînd una din cele-l'alte ordonanţe chemă pe soţia luî Sicard.

*

In cele din urmă, nenorocitul armurier fu lăsat din ghiarele sălbaticuluî locotenent, iar instruirea afacereî intră pe mîna parchetuluî militar. Procesul a venit înaintea consiliuluî de războiŭ din Capitală zilele acestea. Pe banca acuzăreî se aflaŭ... cele treî ordonanţe, a armurieruluî şi ale celor douî ofiţerî străinî de afacere! Şi comisarul regal, vestitul maior Paleologu, condamnă fără multă vorbă pe-cîte-şi treî soldaţî, pentru *insultă adusă superioruluî prin gesturî.*

*

Cît despre locotenentul Polihroniade şi ordonanţa sa, eî aŭ fost găsiţî nevinovaţî şi ca atare *scoşî de sub urmărire!* Aceasta va să zică *dreptate militară...* Ceî treî soldaţî — condamnaţî la doî, unu şi jumătate şi un an închisoare—aŭ făcut însă recurs contra acesteî sentinţe nedrepte, recurs pe care 'l va avea să'l judece zilele acestea consiliul de revizie al armateî. Cerem dar acesteî autorităţî militare să caseze sentinţa nedreaptă dată de consiliul de războiŭ şi ast-fel să repare o greşală faptuită asupra unor nenorociţî cu desăvîrşire nevinovaţî.

S.

INFORMAŢIUNI

Recursul făcut de ţăraniî condamnaţî pentru că ar fi omorît pe proprietarul Cioflan, n'a fost încă trecut în condica de sorocire.

Această întârziere nu se poate explica de cât printr'o neglijenţă a celor ce ar trebui să se ocupe de soarta nenorociţilor carî recurg la dreptatea Curţeî de casaţie.

De atâtea lunî de când ţăraniî aŭ făcut recurs, afacerea a avut vreme să treacă prin toată filiera şi să fie adusă la ordinea zileî.

Avis dar celor cu drept.

Ni se denunţă că la regia monopoluluî tutunurilor se petrec o mulţime de neregularităţî.

Ast-fel, tutungiilor protejaţî li se daŭ tot-deauna tutunurile şi ţigările cele maî bune, iar ceî carî nu se bucură de protecţia puternicilor de la regie, sînt siliţî să ia orî-ce marfă li se dă.

Maî mult încă, se acordă brevetul de tutun şi timbre la persoane carî n'aŭ dreptul să obţină ast-fel de brevete, numaî pentru că aşa vor cîţî-va din ceî marî de la regie. Ast-fel, s'a acordat luna trecută brevetul de tutun şi timbre d-lor Nae Ionescu şi Dionisie Dinu din colţul oteluluî de France, cu toate că aceştia nu îndeplinesc condiţiunile cerute de art. 56 al legeî din 1887.

Se spune că toate aceste gheşefturî se fac fără ştirea d-luî Vintilă Brătianu.

Iî atragem dar atenţia.

Sîntem informaţî că principele Ferdinand nu va fi înaintat la gradul de general de cit după ce se va reintoarce în ţară, — aceasta după voinţa regeluî.

Erî s'a întrunit la ministerul de instrucţiune consiliul permanent al instrucţiuneî publice, şi s'a ocupat cu programa desemnuluî în şcoalele primare.

La 28 Noembrie, fiind a 20-a aniversare a luăreî Plevneî, se va oficia în biserica din Dealu-Spireî un serviciŭ divin, la care va azista şi regele.

Inaintările in armată, carî trebuiaŭ să se facă pe ziua de 28 Noembrie, s'aŭ amânat pentru ziua de 1 Ianuarie 1898.

Consiliul sanitar superior a stabilit erî că în nicî o parte nu se găsesc surse maî bune pentru alimentarea oraşuluî Bacăŭ cu apă subterană, de cît pe cîmpul Posteî, de lîngă oraş.

Erî d. C. Stoicescu, fostul ministru de lucrărî publice, a fost primit in audienţă de către rege cu care s'a intreţinut aproape o oră.

Am vorbit la timp despre afacerea locotenentuluî Carp din Botoşanî, acuzat pentru furt şi întrebuinţare de măsurî falşe. Procesul a durat treî zile, în care timp s'a dovedit că parchetul militar din Iaşî a întrebuinţat presiunî morale contra ofiţerilor, precum şi ameninţărî şi bătăî contra gradelor inferioare ce aŭ figurat

---

serva, cu toată nepăsarea 'î aşa de dibacî arătată.

Procurorul, cu o expresie de foarte mare indiferenţă, ca şi cum n'ar fi dat nicî-o însemnătate răspunsurilor luî Graţian, continuă:

— Aşa că, domnule conte, n'aţî maî fost pe la cerc de cînd cu călătoria d-voastră de aci, ziua tuturor sfinţilor?

— Scuzaţî.

„Am ajuns la Paris la 11 şi jumătate seara, 1 Noembrie.

„Am luat o trăsură şi m'am dus, din potrivă, tocmaî acolo.

„Ba ar fi fost de o mie de orî maî bine să nu mă fi dus.

— De ce?

— Am pierdut mulţî banî.

— A durat mult partida de joc?

— Pînă 'n ziuă.

D. Lemarchand băgă de seamă că nicî-una din chestiunile procuroruluî carî nu eraŭ tocmaî jicnitoare, cu toată politeţa, delicateţa şi tonul nepăsăreî absolute cu carî eraŭ făcute, nu păreaŭ a lovi pe contele de Plessis Saint-Luc.

Ceva maî mult, Graţian nu era de loc turburat; nu'şî pierdea sîngele rece, şi răspundea ca un individ care par'că s'a preparat pentru acest interogatoriŭ.

— Servian are dreptate, îşî zise sticlarul îngrozit; e grav, foarte grav.

De altă parte, procurorul se gîndea.

— Va fi uşor să se constate dacă'î adevărat că a fost la cerc. Dar atuncî „alibiul“ este găsit. Cum să'l distrugem?

— In orî-ce caz, făcu de-odată contele, mă întrebaţî, şi nu ştiŭ nimic din ce s'a întîmplat p'acî.

„Astă-seară, la ora cincî, întorcîndu-mă acasă, după trecerea uneî noptî şi a uneî zile din cele maî grozave, am desfăcut „Le Temps“ pe care feciorul meŭ îl pusese pe cabinetu'mî de lucru.

„Carî aŭ fost uimirea şi durerea mea cînd am citit crima saŭ accidentul care s'a petrecut la fratele meŭ!

„Se zicea că marchiza de Plessis Saint-Luc ar fi fost găsită moartă în patul eî, cu inima străpunsă de o lovitură de pumnal.

— Abia la ora cincî aţî citit acest articol?

— Da.

— De ce aşa tîrziŭ?

— Voiţî să vă povestesc cu de-amănuntul tot ce mi s'a întîmplat de cînd am plecat de aci?

— Dacă voiţî?....

— Am avut nefericita idee să petrec tot restul nopţiî la cerc, v'am spus-o deja. Eram foarte indispus şi nu'mî era de loc somn.

— Pentru ce eraţî indispus?

Graţian privi pe d. Lemarchand şi zise:

— Nişte afacerî de familie. Pot să vorbesc, domnule?

— De sigur! răspunse sticlarul. Dacă d. Jeantel vă interoghează cu atîta perzistenţă, se vede că o fi avînd motivele d-sale.

Atuncî contele zise:

— Procuristul d-luî Lemarchand murise. Aveam ambiţia să am eŭ locul luî, care m'ar fi pus în stare să arăt calităţile mele de administrator şi chiar de industriaş.

„Fratele meŭ Horaţiŭ avînd, din potrivă, groază de toate lucrurile practice, îmî părea că nicî-un altul nu putea să aibă maî bine ca mine locul procuristuluî d-luî Lemarchand.

„V'am făcut cunoscut aceasta, nu'î aşa, domnule?

— Da, continuaţî.

— Şi vă aduceţî aminte de ceea ce mî-aţî răspuns?

— Perfect de bine: vorbeşte cu fata-mea, ţî-am declarat, şi ce o să zică ea, aceea va fi.

— Aşa e. Atuncî, ca să vă urmez sfatul, am venit aci în ziua tuturor sfinţilor şi am avut cu sărmana şi scumpa mea cumnată conversaţia pe care trebuia să o am.

— Aţî înştiinţat-o printr'o scrisoare?

— Maî e vorbă!

— Care a fost conversaţia dumneavoastră?

— Tot ceea-ce poate fi maî intim,

— Şi Laura v'a acordat ceea ce cereaţî? făcu d. Lemarchand cu ochiî maî mult închişî de cît pe jumătate.

— Aproape-aproape.

— Atuncî dacă ţinta era să vă fie îndeplinită, de ce eraţî indispus cînd aţî ajuns la Paris?

Graţian nu tresări, nu se turbură, ci răspunse simplu:

— Fiind-că cumnată-mea, de şi nu'mî era împotrivă, amîna realizarea dorinţelor mele. Dînsa voia ca să fac un an ucenicia, cum s'ar zice: să mă ocup cu cumpărarea materiilor prime, serviciŭ la care, într'adevăr, nu mă cam pricep.

De astă-dată d. Lemarchand deschise marî ochiî săî cenuşiî.

Graţian pronunţase aceste cuvinte cu un aşa accent de sinceritate, că, fără să vrea, fu impresionat.

Spunea el oare adevărat?

Laura îl amînase pur şi simplu şi nu'l răspunsese, cum credea, printr'un refuz precis şi formal?

Totuşî abatele Perrin auzise bine aceste cuvinte ale marchizeî:

„Nicî odată nu veţî obţine aceasta de la mine.“

Dar faţă cu siguranţa neclintită a luî Graţian, şticlarul nu ştia ce să creadă.

Poate Laura făcuse aluzie la altceva?

La ce?

Aci era toată chestia.

Ah! dacă ochiî luî cu privirea pătrunzătoare, ochiî luî carî tot-d'a-una străbătuseră sufletul şi conştiinţa celora carî îl înconjuraŭ, dacă ochiî luî ar fi putut de astă-dată să ştie ceea ce contele de Plessis închidea în inima sa!...

Dar acesta stătea nepăsător, cu o înfăţişare, nesilită de deznădăjduit şi care părea foarte naturală.

— Orî ceea ce am cugetat noî sînt curate închipuirî, îşî zise industriaşul, orî contele are atîta tărie de sine că o să ne doboare pe toţî.

Totuşî zise cu glas tare:

— Dar dacă acesta e, într'adevăr, răspunsul ficeî mele, nu înţeleg de ce aţî fi avut a vă plînge; nu'î aşa?

— Credeţî, domnule?... Alta e părerea mea.

—De ce?

— Fiind-că Ranvier-iî, concurenţiî noştri, aŭ dat peste nişte lucrurî admirabile, al căror secret îl am eŭ; şi voiam să le întrebuinţez la noî, cu schimbărî, bine înţeles, carî ar fi lăsat cu mult îndărăt pe concurenţiî noştri.

„Aşa fiind, după trecere de un an nu am maî fi putut cîştiga ceea ce am pierdut.

— N'aveaţî nevoe să fiţî procuristul meŭ ca să vă puneţî în aplicare ideile, declară d. Lemarchand. Ştiţî bine că la uzină nimic care ne-ar duce la perfecţiune şi progres nu e trecut cu vederea.

Graţian nu răspunse la această declaraţiune, dar ochiî luî scînteiară în aşa mod că d. Lemarccand înţelese bine că acest ambiţios nu voia să facă şi pe alţiî să profite de inteligenţa luî.

Deşi industriaşul era cinstea în persoană, totuşî această convingere nu'l izbi de loc, era prea comerciant penntru aşa ceva.

Din potrivă, necazul luî Graţian şi'l explică în parte chiar în momentul acela.

D. Jeantel îl înţelese de asemenî şi deveni maî indulgent faţă de cel maî mic copil din familia de Plessis. Cu toate acestea, îl întrebă:

— Ne-aţî propus să ne arătaţî cu de-amănuntul tot ce aţî făcut de cînd cu plecarea d-voastră din Picardia. Voiţî să o faceţî?

— Cu plăcere. După şedinţa de la cerc, m'am dus să mă culc cîteva ceasurî. Apoî m'am dus la uzină.

D. Lemarchand îl întrerupse:

— De ce nu mî-aţî vorbit de călătoria d-voastră aci şi de conversaţia cu fiică-mea, atuncî cînd ne-am văzut?

— Fiind că eraţî înconjurat de o sumă de oamenî, cumpărătorî saŭ vînzătorî, comisionarî, funcţionarî, etc.

(Va urma)

ca martorĭ, ca să depună în defavoarea ofiţeruluĭ acuzat.

Fiind-că s'a găsit însă un consiliŭ de războiŭ care să recunoască nevinovăţia unuĭ ofiţer contra păreriĭ parchetuluĭ militar, consiliul de războiŭ a fost imediat *revocat, sergentul major Coruga*, din reg. 7 călăraşi, contra legeĭ *degradat şi izgonit* din armată, maiorul T... pedepsit cu 40 zile închisoare, căpitanul G... cu 20 zile închisoare şi eliminat de pe tabloul examenuluĭ aspiranţilor la gradul de maior, martoriĭ, grade inferioare, trecuţĭ în concediŭ, chiemaţĭ la consiliŭ şi terorizaţĭ, iar locotenentul Carp ţinut la închisoare peste termenul ce hotărîse consiliul, care îĭ dăduse totuşĭ o pedeapsă disciplinară pentru neglijenţă.

Lunĭ se va înfăţişa din noŭ înaintea Curţeĭ de apel secţia II-a procesul torturatorilor poliţieneştĭ.

Acuzarea va fi susţinută de însuşĭ procurorul general, d. Stătescu.

D. Paul Stătescu, fostul prefect de poliţie, fiind citat ca martor, a răspuns că va veni cu siguranţă la proces.

Inculpaţiĭ vor fi apăraţĭ de advocaţiĭ: C. Stoicescu, Clinceanu, Iansovescu, Vericeanu şi Popovicĭ.

Partea civilă va fi reprezentată prin advocatul Gogu Florian.

De oare-ce procedura este complectă, se crede cu siguranţă că procesul nu se va maĭ amâna.

D. dr. N. Drugescu, medic comunal, a inspectat toate şcoalele din Capitală. D-sa a redigiat un raport asupra acestor inspecţiunĭ, pe care'l va supune d-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice.

D. Drugescu conchide în raportul săŭ că şcoalele pot fi deschise luîndu-se măsurĭ pentru ca cea maĭ perfectă curăţenie să domnească în toate localurile de şcoală.

D. Ştefan Ioan, care a inspectat şcoalele din Caracal şi Slatina, s'a reîntors erĭ în Capitală.

Aseară s'a întrunit din noŭ la ministerul de interne comisia pentru reforma legeĭ judeţiene.

Proectul de lege este cu totul sfîrşit. El va fi trimis zilele acestea la tipar şi apoĭ va fi împărţit membrilor parlamentuluĭ.

Primăria din Slatina face actualmente experienţe pentru alimentarea oraşuluĭ cu apă subterană din albia Oltuluĭ.

După cum se ştie, consiliul comunal din Slatina a votat un credit de 500,000 leĭ pentru aducerea apeĭ în oraş.

Deputaţiĭ şi senatoriĭ amicĭ aĭ d-luĭ Sturdza se vor întruni astă-seară la d. C. Nacu, vice-preşedintele Cameref, pentru a discuta asupra situaţieĭ.

Contele Goëss, guvernatorul Bucovineĭ, a fost transferat în aceeaşĭ calitate la Tyrol.

In noul budget al poştelor şi telegrafelor [illegible] soanelor din telegraf.

D-niĭ, Moruzi, Luca Ionescu şi dr. Stănescu, prefecţĭ de Dorohoĭ, Constanţa şi Olt, se află în Bucureştĭ în interese de serviciŭ.

Alaltă-seară a avut loc la d. G. Gr. Cantacuzino, fostul preşedinte al Senatuluĭ, o consfătuire a conservatorilor. Aŭ luat parte la această consfătuire peste 30 de membri marcanţĭ aĭ partiduluĭ conservator.

Consfătuirea a fost prezidată de d. Lascar Catargiu.

Comisiunea lotăriilor, întrunindu-se zilele trecute la primărie, a ordonat mandatarea tuturor biletelor cîştigătoare la lotăria funcţionarilor publicĭ, rămase neplătite.

Biletul cîştigător al lotuluĭ de 20000 leĭ n'a fost încă prezintat; probabil că s'a pierdut.

D. deputat Ciocazan va întreba în Cameră pe ministrul de războĭ, dacă România are saŭ nu nevoe de o marină de rezbel. Apoĭ, dacă se admite că avem nevoe materialul de războĭ de care dispunem poate el face faţă uneĭ invaziunĭ?

In caz când s'ar dovedi, va adăuga d. Ciocazan, că nu avem nevoe de o marină de rezbel, pentru ce motiv se cheltueşte zadarnic respectabila sumă de aproape 2 milioane de leĭ anual?

D. architect Mincu şi-a dat demisiunea din postul de director al şcoaleĭ de architectură. — Aceasta din cauză că d-sa este deputat şi deci nu poate ocupa funcţiunea de profesor suplinitor.

D. Ion Mocanu şi-a dat demisia din calitatea de membru al consiliuluĭ comunal din Piatra-N.

D. C. Dobrescu-Prahova se va înscrie pentru a vorbi la discuţiunea asupra mesagiuluĭ, despre sufragiul universal.

Astă-zĭ se va inaugura linia ferată Curtea de Argeş-Piteştĭ.

D. Ionel Brătianu, ministru de lucrărĭ publice, va lua parte la inaugurare.

Consiliul judeţean din Romanaţĭ, sfîrşind toate lucrările, a cerut închiderea sesiuneĭ, ceea ce i s'a şi acordat de către ministrul de interne.

Zilele acestea d. Haret, ministrul instrucţiuneĭ publice, va depune pe biroul Camereĭ proectul de lege cu privire la reorganizarea învăţămîntuluĭ secundar şi superior.

D. Isaia Negoescu a fost numit comisar în oraşul Constanţa.

Astăzĭ studenţiĭ universitarĭ din Iaşĭ vor ţine la Focşanĭ o mare întrunire în chestiunea naţională.

O delegaţiune a studenţilor bucureştenĭ a plecat aseară la Focşanĭ pentru a lua parte la întrunire.

Comandanţiĭ de corpurĭ de armată vor termina inspecţiunile pe corpurĭ la finele acesteĭ lunĭ.

In urma unuĭ ordin dat de ministerul de războiŭ, ofiţeriĭ topografieĭ carĭ aŭ în acest serviciŭ patru anĭ, vor fi trecuţĭ la corpurĭ.

Printre vitele locuitorilor din judeţul Putna s'a ivit epizootia de febră aftoasă.

D. Nicu Albu, prefectul judeţuluĭ Neamţu, se află în Capitală în interes de serviciŭ.

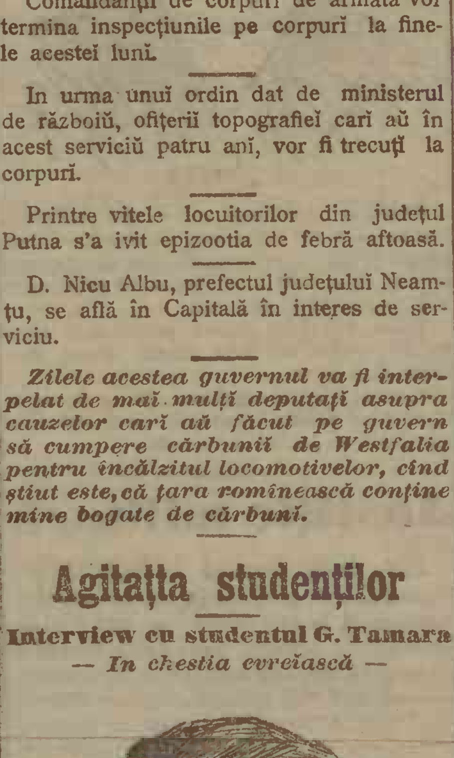
Zilele acestea guvernul va fi interpelat de maĭ mulţĭ deputaţĭ asupra cauzelor carĭ aŭ făcut pe guvern să cumpere cărbuniĭ de Westfalia pentru încălzitul locomotivelor, cînd ştiut este, că ţara romînească conţine mine bogate de cărbunĭ.

Agitaţia studenţilor

Interview cu studentul G. Tamara

— In chestia evreĭască —

Văzînd că chestiunea evreiască este pusă în discuţiune de către o parte din studenţimea universitară, am crezut necesar să interviewăm pe unul din fruntaşiĭ acesteĭ mişcărĭ.

Ne-am adresat d-luĭ Tamara, fostul vice-preşedinte al comitetuluĭ naţional studenţesc, care cu cea maĭ mare bună-voinţă, ne-a răspuns la următoarele întrebărĭ:

— Care credeţĭ că poate fi soluţiunea chestieĭ evreeştĭ?

— Idealul nostru, zice d. Tamara, este salvarea economică a Romînilor.

Pentru aceasta va trebui cu timpul să înfiinţăm case de consum cum aŭ înfiinţat Saşiĭ şi Romîniĭ din Transilvania, băncĭ populare şi un munte de pietate, pentru a scăpa pe micul comerciant şi micul funcţionar de cămătarul evreŭ, care astăzĭ ruinează pe acest nenorocit cînd îĭ cade în ghiare.

A le da drepturĭ politice însemnează a renunţa la ajungerea idealuluĭ nostru: emanciparea economică.

— Dacă aŭ dreptul de a se asocia n'aŭ şi dreptul a se întruni?

— Aŭ dreptul a se întruni nu însă pentru a ne ameninţa cu intervenţie străină, ca să ne silească a retrage proectele de legĭ folositoare siguranţeĭ acesteĭ ţărĭ.

— Credeţĭ că evreiĭ nu sînt folositorĭ apărăreĭ ţăreĭ? De ce oare în urma războiuluĭ din 1877 aŭ fost împămînteniţĭ?

— Sîntem convinşĭ că nu pot fi folositorĭ ţăreĭ şi această convingere ne-o dă trecutul.

Intr'adevăr, din toţĭ evreiĭ împămînteniţĭ pînă acum, nu este unul care să se lepădat de prescripţiile talmuduluĭ, care îl îndeamnă să urască pe creştinĭ, şi toţĭ continuă şi azĭ a se duce la judecata rabinuluĭ şi a asculta de afuriseniile hahamilor.

Intru cît priveşte sacrificiul lor în timpul războiuluĭ, e dovedit că pentru un ovreiŭ mort pe cîmpul de luptă, s'aŭ împămîntenit o mie.

Şi apoĭ, dragostea cu care eĭ s'ar presupune că ar lupta pentru ţara în care locuesc, este exclusă cu desăvîrşire, de oare ce toţĭ ovreiĭ sînt pătrunşĭ de cuvintele luĭ Cremieux că:

Ovreiĭ nu aŭ *concetăţenĭ*, n'aŭ de cît *coreligionarĭ*.

— Dar despre studenţimea şi intelectualiĭ evreĭ, ce credeţĭ?

— Credem că sînt maĭ periculoşĭ de cît ovreiĭ inculţĭ şi aŭ dovedit în toate ocaziile că nu se servă de ştiinţă de cît tot ca de un mijloc ca să susţină pe aĭ lor şi să zugrume pe creştinĭ.

Am putea cita ca exemplu cazul ministruluĭ francez *Joas Darlan*, care îşĭ motivează demisiunea sa zicînd că: E convins de nevinovăţia luĭ Dreyfus, şi guvernul se opune la revizuirea procesuluĭ!

— Credeţĭ că bărbaţiĭ de Stat nu vor fi nevoiţĭ să se ocupe de această chestie?

Avem convingerea că se vor ocupa, de oare-ce văd cît e de mare pericolul evreesc în ţara romînească, saŭ în cazul cînd, pentru nenorocirea acesteĭ ţărĭ, nu vom avea la cîrma statuluĭ bărbaţĭ patrioţĭ carĭ să se intereseze de această gravă chestiune, atuncĭ ne maĭ rămîne speranţa că tinerimea va izbuti să formeze un aşa de puternic curent în ţară pentru rezolvarea fericită a acesteĭ chestiĭ, în cît ori-ce guvern, va fi nevoit să asculte glasul ţăreĭ şi să se ocupe serios de transarea chestiuneĭ evreeştĭ.

— Nu credeţĭ că printre evreĭ se află elemente carĭ aŭ dat şi daŭ dovadă că sînt folositoare Romînieĭ?

— Poate că or fi existînd cîţĭ-va carĭ să se deosebească de masa cea mare a celor l'alţĭ evreĭ, dar aceştia sînt aşa de puţinĭ la număr şi aşa de retraşĭ din luptele ce ne preocupă pe toţĭ, în cît eĭ nu pot aduce nicĭ un folos acesteĭ ţărĭ.

Mulţumind d-luĭ Tamara de buna-voinţă cu care m'a primit şi de desluşirile pe carĭ mi le-a dat, m'am retras.

Gen.

*

Prefectul poliţieĭ Capitaleĭ a chemat erĭ la poliţie pe toţĭ antrepenoriĭ cafenelelor şi ceainăriilor din calea Văcăreştĭ şi le a ordonat ca să nu permită aglomeraţiunĭ maĭ şi discuţiunĭ politice în localurile lor, pentru ziua de astăzĭ, de oare ce se pot întîmpla ciocnirĭ între populaţiunea evreească şi creştină din acea stradă.

Proprietariĭ ceainăriilor şi cafenelelor aŭ promis prefectuluĭ că se vor conforma întocmaĭ dispoziţiunilor poliţieĭ, aceasta cu atît maĭ uşor, cu cît evreiĭ, convocaţĭ prin sinagoge, aŭ hotărît să se abţie cu totul de la orĭ ce provocare orĭ manifestaţie.

Maĭ mulţĭ studenţĭ, pentru a da o importanţă maĭ mare manifestaţieĭ prin care convoacă pe cetăţenĭ la întrunirea de la Dacia, aŭ atîrnat maĭ multe din aceste manifeste de gîtul caluluĭ statueĭ luĭ Mihaĭ Viteazu.

*

Agitaţiile studenţeştĭ din Capitală aŭ avut ecoŭ şi în studenţimea din Iaşĭ.

O întrunire a studenţilor a avut loc la universitatea de acolo şi discuţiunile aŭ fost furtunoase.

O parte din studenţĭ, membri aĭ societăţeĭ Solidaritatea, *anunţaseră deja pe organizatoriĭ întruniriĭ din Capitală că vor trimite delegaţĭ şi acum voiaŭ ca aceĭ delegaţĭ să aibă mandatul întregeĭ studenţimĭ de la universitatea ieşană.*

Or, din dezbaterile angajate la întrunirea plenară, a reeşit că membriĭ soc. Solidaritatea *sânt numaĭ o minoritate în sânul studenţimeĭ ieşene, iar majoritatea nu numaĭ că n'a voit să trimeată delegaţĭ la întrunirea din Capitală, dar a votat o moţiune prin care dezaprobă scandalul petrecut Dumineca trecută la Dacia.*

O telegramă ne-a şi sosit aseară în această privinţă.

Iat-o:

Aseară majoritatea studenţilor universităţeĭ de Iaşĭ a dezaprobat scandalul de la Dacia.

Delegaţia de mîine nu este aleasa studenţimeĭ de acĭ.

Pe de altă parte, membriĭ societăţeĭ „Solidaritatea“ susţin că eĭ ar fi majoritatea şi că delegaţiĭ ce aŭ sosit pentru întrunirea de azĭ sânt reprezentanţiĭ întregeĭ studenţimĭ din Iaşĭ.

N.

Al. Constantinescu

Unul din secretariĭ Senatuluĭ, avocat al Credituluĭ funciar rural şi unul din membriĭ apreciaţĭ aĭ barouluĭ bucureştean. Prieteniĭ îĭ daŭ porecla tovarăşuluĭ luĭ Sf. Anton, aceasta desigur graţie înfăţişăreĭ sale de om plăcut şi grăsuţ.

Anul trecut a avut o daraveră cu d-l Petre Grădişteanu, care 'l provocase la duel; lucrurile însă s'aŭ aranjat de către martorĭ.

Revoluţia din Praga

— prin poştă —

20 Noembrie

In toate părţile oraşuluĭ s'aŭ maĭ făcut escese. Armata a intervenit însă pretutindenĭ, punînd pe goană pe manifestanţĭ. Tricolorul slav e tot maĭ mult purtat: bărbaţĭ, femeĭ şi chiar copiĭ îl poartă, fără ca autorităţile să intervie. In schimb studenţiĭ germanĭ aŭ fost opriţĭ să maĭ poarte şepcile corpurilor universitare.

Răsculaţiĭ aŭ dat foc maĭ multor clădirĭ, între altele şi localuluĭ societăţeĭ germane de regate. Maĭ multe familiĭ, a cărora avere a fost atacată de manifestanţĭ, aŭ părăsit Praga. De pe vagoanele tramvaiurilor s'aŭ luat jos plăcile carĭ indicaŭ şi pe nemţeşte direcţiunea.

*

Azĭ s'a proclamat dreptul marţial. Publicul a primit proclamaţiunea cu strigăte ironice de Na-zdar! Când s'a început citirea în nemţeşte, mulţimea s'a depărtat în mod ostentativ. Prefectul poliţieĭ a publicat o ordonanţă prin care se ordonă ca toate localurile publice: birturĭ, cafenele etc., să fie închise la ora 9 fix. De asemenea se vor închide la această oră toate casele, — iar locuitoriĭ vor evita să părăsească locuinţele, fără motive bine-cuvântate.

*

Deputaţiĭ germanĭ din Bohemia aŭ adresat o scrisoare guvernatoruluĭ Bohemieĭ, contele de Condenhove, invitîndu-l să ia măsurĭ pentru protejarea germanilor, carĭ sînt ameninţaţĭ în viaţa şi averea lor, cu atît maĭ mult, cu cît primarul oraşuluĭ, d-rul Podlipny, în proclamaţiunea sa, avea aerul că scuză escesele făptuite de cehĭ. Cîte-va persoane carĭ aŭ manifestat după proclamarea dreptuluĭ marţial, aŭ fost arestate şi vor fi judecate în mod sumar.

*

Este caracteristic că în circumscripţia Holeşovitz, în care se află maĭ toate fabricile, nimenĭ n'a fost arestat. Muncitoriĭ din fabricĭ n'aŭ participat la excese. Partidul social-democrat bohem a lansat un apel către membriĭ săĭ, provocându-ĭ să nu participe la escese. Iar ziarul oficial al social-democraţieĭ boheme, Pravo Lidu, *arată că toată vina esceselor este a ziaruluĭ ceh* Narodni Listy.

Ext.

ULTIMA ORĂ

Tratativele

Erĭ, după cum am spus, d. P. S. Aurelian a avut o întrevedere cu d. Dim. A. Sturdza.

D-sa va comunica drapeliştilor rezultatul convorbireĭ, în întrunirea ce se va ţine astă-seară la „Drapelul“.

*

După cît am putut afla, nu s'a putut ajunge la nicĭ o înţelegere în întrevederea de erĭ, dar azĭ d. Aurelian va avea o a doua convorbire cu D. Dim. A. Sturdza.

In întrevederea de erĭ s'a discutat din noŭ formarea comitetuluĭ dirigent al partiduluĭ şi chipul în care drapeliştiĭ ar putea să justifice în faţa ţăreĭ apropierea de guvern.

Erĭ la 5 ore d-niĭ Aurelian şi V. Lascar aŭ fost la palat ca să asiste la concertul ce s'a dat de maĭ mulţĭ artiştĭ.

*

Astă-seară deputaţiĭ şi senatoriĭ guvernamentalĭ din grupul de rezistenţă ***se vor aduna la d. C. Nacu.***

Se ştie că grupul de rezistenţă îl formează aceia carĭ sunt contra împăcăreĭ cu drapeliştiĭ.

*

Fleviştiĭ s'aŭ adunat erĭ şi aŭ discutat atitudinea pe care s'o aibă mîine la Cameră faţă de propunerea guvernuluĭ de a i se da un vot de încredere.

Fleviştiĭ sînt pînă acum împărţiţĭ în două. Uniĭ susţin să se voteze contra, iar alţiĭ aŭ fost de părere să se voteze încredere guvernuluĭ.

Adică, să urmeze şi grupul flevist tactica drapeliştilor.

Astă-zĭ fleviştiĭ se vor aduna din noŭ.

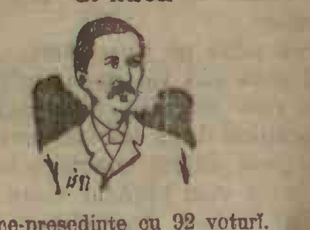
ECOURĬ

◆ Ni se comunică că în curînd se va deschide o expoziţie în arta de tapiţerie şi mobile, al căreĭ proprietar este d-nul Iacob Guttman, cunoscutul tapiţer din calea Moşilor 57 şi a căruĭ specialitate, este cunoscută de toţĭ. Aşteptăm ziua deschidereĭ expoziţieĭ, pentru a anunţa pe cititoriĭ noştri despre produsele acesteĭ expoziţiunĭ.

BIROUL CAMEREI

C. Nacu

ales vice-preşedinte cu 92 voturĭ.

Omul de încredere al ocultiştilor. Se urcă să prezideze orĭ de cîte-orĭ e vorba de un act arbitrar al birouluĭ.

Advocatul afacerilor grase, fost ministru de finanţe sub Ion Brătianu. Actualmente „samsar cinstit“ între sturdzişti şi aurelianiştĭ.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila 22 Noembrie.

Cereale vîndute:

Grîŭ: 12000 hectolitri, Kgr. pro. hectol. 65—69; 7.50—10.29 preţ.

Porumb: 41.000 hectolitri; 39 vagoane; Kgr. pro hectolitru: 74—78; 5.30—8.40 preţ.

Orz: 1700 hectolitri, 2 vagoane; Kgr. pro hectolitru: 47—54; 3.35—6.70 preţ.

Secară: 10 vagoane; Kgr. pro hectolitru: 60; 9.50 preţ.

Fasole: 15 vagoane; 11 preţ.

Cereale sosite:

Grîŭ: 7800 hectolitri; Porumb: 11,370 hectolitru: Orz: 17,700 hectolitri.

Marmorosch Blank et Comp.

HENRI de GRAFIGNY

In Balon

— Nicĭ odată nu vom putea pleca amîndoĭ!

— De ce?

— Gazul e prea greŭ şi balonul nu va putea să ne ridice.

— Atuncĭ voiŭ pleca singur!

Acesta fu scurtul dialog care avu loc în ziua de 21 Septembrie 188... pe piaţa Thabor din Rennes, între aeronautul Jovus şi ajutorul săŭ Leon Dorst care trebuia să însoţească pe Jovus.... *Semaforul*, minunat aerostat, se legăna leneş sub privirea mulţimeĭ. Intr'o alee umbroasă muzica executa un marş indian. Ceĭ doĭ bărbaţĭ se pregăteaŭ şi, cînd patru ore sunară, de pe turnul catedraleĭ *Semaforul* se înălţa mîndru; cerul era albastru deschis şi un soare arzător încălzea spinarea aeronauţilor. Numaĭ spre Nord, cîţĭ-va norĭ albĭ ca argintul se desfăşuraŭ molatec, acoperind din ce în ce maĭ mult spaţiŭ. Jovus, aeronatul şef, se urcă pe nacelă şi după dînsul elevul săŭ Dorst. Peste cîte-va minute *Semaforul* se pierdea în văzduh.

*

Ascensiunea reuşise minunat de bine şi Jovus vesel saluta mulţimea.

— Eĭ bine, zise Jovus luĭ Dorst, ziceaĭ că nu vom putea pleca împreună?

— Ce vreĭ, nu cunosc încă toate amănuntele.

De odată Dorst ascultă speriat un zgomot puternic.

— Aud tunetul, zise el.

— Il aud şi eŭ, replică Jovus, şi teamă 'mĭ este că vom fi trăzniţĭ.

Jovus zisese acest vorbe fără teamă,

FOIŢA ZIAR. „ADEVERUL“

No. 51

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea a doua

BACALAUREATUL

Anĭ de tinereţe

XV

Duelul

Scapă! Legrand rămîne nemişcat.

Pare că rîde.

Imĭ iaŭ locul,

Aştept glonţul luĭ Legrand.

Unde mă va atinge oare?

Mă năpădeşte senzaţia dureriĭ: ea vine spre mine, simt locurĭ maĭ călduroase.

Intr'unul din aceste locurĭ se va face o gaură, pe unde viaţa îşĭ va lua drumul.

Văd un mare izvor de sînge.

„Sînt rănit“.

Toţĭ se reped la Legrand. Glonţul l'a lovit pe el; revolverul s'a descărcat după ce a tras cocoşul.

Glonţul l-a făcut treĭ găurĭ.

A străbătut braţul şi s'a oprit în inimă.

Collinet se apropie, taie haina şi după un examen de cîte-va minute ne zice cu jumătate glas:

— Rana e gravă; va muri de sigur.

Eŭ nu cred.

Imposibil să moară, numaĭ fiind-că are puţin plumb în el.

Legrand are ochiĭ limpezĭ.

Imĭ întinde mîna.

— N'aşi voi să ţi-o daŭ, dar într'un duel între noĭ a trebuit să ajungem pîn'acĭ.

Răspund da, cu un gest şi cu un salut.

— Scoateţĭ-mĭ ghetele, cred că voĭ suferi maĭ puţin.

— Collinet scoate briceagul şi se repede să tae piele.

— Nu, nu... zise Legrand, n'am altele.

Ne întoarcem.

Iată-ne la Robinson.

Grupurĭ de copiĭ şi fete se uită curioşĭ la noĭ, întrebîndu-se care e ucigaşul.

Legrand suferă acuma.

Aşĭ face prinsoare că acuma suferă maĭ puţin de cît cînd duceam viaţa împreună.

A cerut să fie dus la un prieten.

Cînd s'a suit pe scară ajutat de doĭ dintre noĭ, toată înbrăcămintea-ĭ era ca o manta de purpură.

Dacă n'aĭ murit după ce aĭ pierdut atîta sînge, nicĭ nu trebue să morĭ.

I-am strîns mîna stîngă, am salutat pe ceĭ de faţă şi am plecat.

Patru chirurgĭ uniţĭ în consult, aŭ declarat că va trebui să se taie braţul; dacă nu, eĭ nu pot răspunde de nimic. Legrand l-a auzit şi fără să vrea, privirea sa îmĭ strigă: „Tu m'aĭ omorît!“

In delirul frigurilor sale, eŭ nu-ĭ apar de cît ca un asasin.

Pentru ultima oară calc în această casă.

Mă întorc

O scrisoare pe adresa mea mă aştepta la hotel.

E de la vechiul profesor care mi-a făcut cunoscut despărţirea între tata şi mama.

Astă-zĭ aflu că despărţirea e pentru tot-d'a-una.

Tata a murit — a murit de o boală de cord.

A murit în braţele uneĭ străine, aceea care l'a luat cu dînsa. Ea a rămas — îmĭ spune scrisoarea — pînă în ultimul moment la capul săŭ.

Mama a putut să sosească la timp ca să îmbrăţişeze mort, pe acela pe care îl plîngea fiind încă viŭ.

Trebue să pornesc peste o oră, dacă vreaŭ ca să sosesc înainte de a fi înmormîntat.

La gară, scoborîndu-mă, m'am întîlnit cu o femee care, fără a fi în doliŭ, purta un voal negru.

Iera arătată cu degetul.

Am ghicit cine era.

N'am avut necaz pe dînsa!

Eŭ o plîng, pe cînd alţiĭ o acuză.

S'o acuze?

Şi pentru ce?

La urma urmeĭ tata îĭ datoreşte, poate, ore fericite.

Dar viaţa luĭ pentru dînsa e pierdută!

Clopotul sună... trenul pleacă.

Unde se duce ea?

Iată-mă în casa cu doliu, pe un scaun, aproape de patul unde se odihneşte cadavrul.

Mama este în camera de alăturĭ, galbenă ca ciara.

. . . .

Am închis uşa.

Voiesc să rămîn singur.

Ţiŭ să n'am alt martor la visul saŭ lucrările mele, de cît pe acela care e sub acea pînză albă.

Pentru prima oară sîntem unul lîngă altul, liniştiţĭ, saŭ într'o linişte fără relativă.

Multă vreme am fost doĭ duşmanĭ.

In liniştea acesteĭ noptĭ, după perdeaua rămasă ridicată, observ jos arborĭ frumoşĭ.

Văd clae de fîn.

Luna întinde raze argintiĭ pe izlazurĭ.

Ah! am fost făcut să cresc în mijlocul acestuĭ fîn, acestor arborĭ.

Aşĭ fi fost un ţăran! Ne-am fi iubit toţĭ treĭ: tata, mama şi fiul.

Sînge de ţăran curge în vinele mele, sub pielea mea lacomă de aer liber şi curat.

Eĭ aŭ voit să facă din mine un domn, un prizonier.

Imĭ amintesc că la vîrsta de 12 anĭ am voit să mă sinucid pentru că liceul era prea trist şi prea răŭ pentru mine.

Da, tată, D-ta care eştĭ acolo cu fruntea palidă şi rece, află că, fiind şcolar, aşa de mult eram chinuit, că doream să fiŭ cum eştĭ tu acuma.

Nu-ţĭ păsa nimic de chinul meŭ!

Credeaĭ că sînt nazurĭ copilăreştĭ şi mă sileaĭ să sufăr brutalitatea profesorilor — pentru binele meŭ, fiind că credeaĭ că voĭ eşi de acolo un savant, un om.

N'am devenit de cît savant în durere şi, dacă sînt om, e fiind-că din copilărie m'am revoltat — chiar contra d-tale.

N'am avut timpul să ne îmbrăţişăm şi să ne strîngem mîna pentru ultima oară!

Cel puţin gîndi tu-te-aĭ la mine în momentul cînd aĭ simţit că ţi se duce viaţa?

Aĭ căutat oare imaginea mea în spaţiŭ?

Mi s'a spus că aĭ întrebat, în delir, în ce parte e Parisul şi aĭ voit ca să ţi se aşeze capul în spre partea aceea.

Acest om care zace întins la vîrsta de patru-zecĭ şi opt de anĭ, n'a primit nicĭ un glonte în creer, n'a fost nicĭ odată strivit de camion.

La patru-zecĭ şi opt de anĭ, el s'a stins, nu lovit de moarte ci uzat de viaţă.

El moare cu inima strivită între paginile cărţilor clasice, el moare că a crezut în prostiile de pe lumea cea-l'altă.

Dacă ar fi fost un om liber, el ar fi încă în picioare la ivirea soareluĭ, ar avea aerul de frate al meŭ maĭ mare!

Ce prietenĭ am fi fost amîndoĭ!

Cine-va bate la uşe.

Un om intră şi-mĭ vorbeşte încet.

— Fă pe mama D-tale să iasă; aducem coşciugul.

Am încredinţat pe mama uneĭ vecine care a găsit un pretext ca s'o scoată afară...

(Va urma)

căci nu-ĭ prea era frică de furtună... Cerul se intuneca din ce în ce maĭ mult, şi tunetul se auzea din ce în ce maĭ tare. De odată un vînt rece începu să sufle; atuncĭ Jovus lăsă îndată să cadă cîţi-va sacĭ cu nisip. Balonul străbătu o grea şi mare masă de norĭ, care din cînd în cînd era luminată de fulgere. Dorst începu să strige de groază. Paralizat de frică, tînărul Dorst de abia putea să maĭ răsufle. Sub puternicul uragan, noriĭ se desfăceaŭ în fîşiĭ marĭ, pe carĭ fulgerele urmaŭ să le lumineze. Spectacolul era măreţ şi îngrozitor, iar *Semaforul* părea că pluteşte pe o mare de foc. Nu ploua, dar începu să cadă o grindină puternică. Jovus se temea ca balonul să nu se spargă.

*

Semaforul se găsea aşezat între doĭ norĭ încărcaţĭ cu electricităţĭ contrariĭ. Un noŭ pericol îĭ ameninţa; se aflaŭ d'asupra măriĭ şi zgomotul apeĭ se auzea destul de clar. Jovus se decise ca să se scoboare; cînd voi să tragă însă supapa, o explozie se auzi; aerostatul fusese ovit de trăznet şi în acelaş timp Jovus fu trăznit. Redus la cîte-va fîşiĭ de stofă şi mereŭ hărţuit, *Semaforul* se cobora cu o iuţeală ameţitoare. Pericolul îĭ dete forţe luĭ Dorst şi, dotat cu o nouă energie, azvîrli ultimiĭ sacĭ cu nisip; apoĭ, luînd corpul inert al nenorocituluĭ Jovus, îl azvîrli şi pe dînsul.

După cîte-va minute, *Semaforul* cădea în mare cu o iuţeală ne maĭ pomenită.

. . . .

Dorst scăpă graţie energieĭ sale; găsit de pescarĭ, fu dus pe ţărmul Franţeĭ, într'un mic sat breton. *Semaforul* într'un ceas străbătuse o distanţă de peste 200 kilometri. Corpul luĭ Jovus fu îngropat în locul unde fusese aruncat de Dorst. Cît despre Leon Dorst, atît de crud lovit în prima sa ascensiune, a renunţat la cariera de aeronaut.

Caion

Tablourĭ—Premiĭ

Imensul succes obţinut de ***Planşele şi Gravurile*** *pe carĭ le-am oferit ca premiĭ cititorilor romanuluĭ*

Ucigaşul misterios

a epuizat cu desăvîrşire însemnatul număr ce ne procuraserăm din ele, aşa că, pentru moment şi pînă la o nouă aprovizionare, sîntem nevoiţĭ a suspenda publicarea lor.

Ţinem însă la dispoziţiunea cititorilor noştri un noŭ transport de tablourĭ (nudităţĭ).

1) Tinereţea
2) Aurora
3) Iluzia, Sclava, Fascinaţia
4) Suzana
5) Diana — O femee, jucărie
6) Primăvara
7) Oglinda, Greerele
8) Bacchanta şi Satirul,

carĭ se pot obţine — prezentîndu-se bonul din josul romanuluĭ Ucigaşul misterios—***numaĭ cu 25 banĭ bucata,*** *de şi fie-care din aceste splendide lucrărĭ artistice are* ***o valoare de cel puţin 2 leĭ.***

De asemenea vestim pe cititoriĭ ***Adevĕruluĭ*** *că le pregătim o nouă serie de premiĭ — o adevărată surpriză — constînd în lucrărĭ executate cu cea maĭ mare artă şi pentru obţinerea cărora am făcut adevărate sacrificiĭ.*

JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 125

DE D V. C. BUCUREŞTI

NEGRU (7 figurĭ)

ALB (10 figurĭ)

Alb trage şi face mat în 2 mutărĭ.

Primul Turnir Naţional de *Probleme de Şah* al Adevĕruluĭ Politic-Literar

Pentru încurajarea compozitorilor de probleme de şah din ţară am luat hotărîrea de a înfiinţa un turnir de probleme. Un amator oferă ca premiŭ pentru cea maĭ bună compoziţiune o carte de şah de valoare, tratînd după alegerea cîştigătoruluĭ, despre teoria joculuĭ saŭ despre probleme, în limba franceză saŭ germană.

Cetitoriĭ de a concura la acest turnir sînt rugaţĭ a trimite una saŭ două probleme în două mutărĭ originale, nepublicate încă, într'o scrisoare care să nu conţină alta de cît problemele, dezlegarea lor şi numele autoruluĭ, notînd pe plic cuvîntul „Turnir".

Termenul pînă cînd se primesc problemele (saŭ rectificările eventuale la cele ce se vor fi trimis deja) este ziua de 31 Ianuarie 1898.

Nu vor fi admise probleme începînd cu şah saŭ cu bătaia uneĭ piese. E de dorit însă ca d-niĭ compozitorĭ să observe cît maĭ strict posibil condiţiunile de economie a materialuluĭ (adică în momentul matuluĭ toate figurile să contribue) şi de curăţenia matuluĭ (adică în momentul matuluĭ cîmpurile de retragere ale Regeluĭ Negru să fie tăiate numaĭ de cîte o singură figură albă).

Mulţumind în numele tuturor adoratorilor nobiluluĭ joc, acestuĭ amator pentru frumoasa iniţiativă care ne pune în posibilitate d'a face turnirul interesant, sperăm că acest exemplu va găsi imitatorĭ pentru a face să urmeze în curînd alte turnirurĭ.

Redacţia coloaneĭ de şah.

Deslegarea problemeĭ de şah No. 122

1 Cf3—e5,~; 2 Crf1—g2,~; 3 Crg2—b7— mat

Aŭ deslegat problema de şah No. 122

D-niĭ Iosua M. Sieges, Brăila. Hirsch Abraham, Odobeştĭ. S. D. Soffer, Ios. Iţicovicĭ, P.-Neamţ.

D. P. P- Loco. S'aŭ primit toate.

D. Giosepi Iţica. P.-Neamţ. Vă mulţumim, vom cerceta.

D. I. M. Sieges, Brăila. Probleme în 4 nu putem întrebuinţa. Vă mulţumim. Cele-l'alte se vor analisa.

Aritmogrif

de d-nu Charles Iulius Fröhlich

1, 2. 3. 4. 1. 5. 6.	Sultan.
2. 7. 4. 8. 5.	Insulă.
8. 4. 1.	Băutură.
2. 8. 2. 9. 10.	Popor.
1. 11. 8. 5. 12.	Fluviu.
11. 8. 10.	Cauton în Elveţia.
8. 2. 7. 2.	Fig. Geometrică.
5. 13. 5. 14.	Popor.
15. 2. 16. 2. 8. 2.	Pustiu.

Iniţialele şi finalele de sus în jos cetite să dea două ţărĭ locuite de Romînĭ.

Deslegarea trignologuluĭ din Adevĕrul No. 2990 care a fost:

Iatagan
Alaman
Tarif
Amin
Gaf
Au
N.

A fost făcută de d-niĭ M. Mauli, N. Simon, Basile C. Chetreanu, G. N. Daffu, Loco. — Carol Waldman, Leon Ştemberg, Const. Gh. Grigoriu. Botoşanĭ. — Ulyse Pala, Brăila.— Trapierre, Craiova.

D-şoarele: Antoiunete Varga, Bucureştĭ.— Vcserodect Enigma. Focşanĭ.— Victoria Vasilescu, Iaşĭ.

Premiul a fost cîştigat prin tragere la sorţĭ de Domnu Iosua M. Sieges. Brăila. Îndată ce ne veţĭ trimite adresa exactă, veţĭ primi volumul intitulat: **Ametiste** (poeziĭ şi prose).

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUĬ"

No. 30

Acest bon tăiat şi espediat împreună cu deslegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorţĭ la o carte ca premiu.

MODE

Jachetă

Jachetă fantezie, griş-nickel, garnisită cu încrustaţie de postav verde înconjurată de o brodărie fină de găitan; aceeaşĭ brodărie împodobeşte tăeturile de d'înainte; părţile de jos ale mînecilor sînt acoperite de galoane de satin negru; de asemenea şi un guler colţurat, de asupra unuĭ guler drept. Tocă de velur cireşiŭ, mărginită de astrakan, garnisită de pene carĭ formează o legătură.

Laura

DEPLASARI

22 Noembrie

Hotel Continental: D-nu şi d-na Consolo voiajor, Galaţĭ. Verona, comers., Galaţĭ. M. Holban, prop., Dorohoĭ. Popovicĭ, director, Cîmpina. Pignateli, comers., Giurgiu.

Hotel Boulevard: Prinţul Vogoidy, proprietar, Galaţĭ. M. Sanders, inginer, Galaţĭ.

Hotel English: N. Adam. comers., Viena. N. Enăşescu, deputat, Botoşanĭ. Brătescu, advocat, T.-Vesteĭ. G. Baltazar, antreprenor, T.-Vesteĭ. Fobri, inginer, T.-Vesteĭ. P. Drăgoescu, advocat, Slatina. Guriţă, prop., Focşanĭ. Patîrlăgeanu, prop., Buzău.

Hotel Frascati: N. Constantinescu, deputat, Buzău,

Hotel Regal: D. Negrus, comers., Văleni. Ofman, comers., Brăila.

Hotel de France: Meliger, comers., B.-Pesta. Freinksiner, comers., B.-Pesta. Elefterescu L. advocat, Ploeştĭ. Abelles A. prop., Ştefăneştĭ. Frango, comers., Galaţĭ. Răileanu; senator, Bacău. Filipescu, comers., Ploeştĭ. Rymann, comers., Hamburg. Lăzărescu N. restaurator, Craiova. Donkoş, comers., Brăila. Wekides Erany, comers., Brăila. Nemeta, inginer, Craiova, Elias Zaharia, comers., Ploeştĭ.

Hotel Union: Petrescu, comers., Brăila. Caravia, prop., T.-Magurele. Caracaş, prop., Brăila. G. Ştefănescu, comers., Ialomiţa. Teodoriu Valeri, inginer, P.-Neamţ. Atanasiu, prop., Caracal.

Hotel Central Calamatos, comers., Caracal. O. Braunstein, voiajor, Constanţa. Braida, inginer, Giurgiu. Căp. Danescu, militar, Giurgiu. B. Frusalin, comers., Constanţa.

Hotel Dacia: Goldemberg, comers., Galaţĭ. Bercovicĭ, comers., Brăila. Vişanti. func., Giurgiu. Paraschivescu, comers., Ploeştĭ. A. Barachiu, comers., Rusciuk. Negreanu, comers., Buzău, Dumitrescu, comers., Ploeştĭ. Voiculescu, comers., Giurgiu, C-tin Litan, comers., T.-Vesteĭ. Nazareta K. Sorisian, comers., Constanţa.

Hotel Bristol Frănchel Oscar, voiajor, Hamburg. D. I. Gheorghiadi, prop., Craiova. Taneff, advocat, Rusciuk. Yumata Tiero, artist, Paris. N. Ionescu, prop., Ploeştĭ. S. Gabriel, prop., Ploeştĭ.

Hotel Metropol: D. Canoff, comers., Tulcea. Căp. Metupciu, militar, T.-Vesteĭ. Coculescu, prop., T.-Vesteĭ. Vlăhuţi, prop., Buzău.

Pentru gospodine

Gogoşele cu vanilie.—Baţĭ 4 ouă şi 185 de grame de zahăr, ţinînd vasul în apă ferbinte, baţĭ şi maĭ departe, după ce veĭ scoate vasul din apă, pînă se va răci preparatul, amestecĭ numaĭ niţel zahăr de vanilie şi adaogĭ 140 de grame de făină de întăreală de cea maĭ fină, formezĭ micĭ grămezĭ rotunjoare pe hîrtie, trăgînd peste ele ghiaţă.

Gastr.

Pentru telegrafiştĭ

Cu *leĭ 10*, în loc de *20*, se poate obţine la *Sala de depeşĭ a Adevĕruluĭ* volumul intitulat *Din electrotechnica*, conţinînd o mulţime de cunoştinţe folositoare personaluluĭ de telegraf civil şi militar, cu 200 figurĭ în text şi 18 planşe în culorĭ, anexate, volum datorit d-luĭ *D. N. Theodoru-Mandrea*, inginer electrician, şef de birou special în direcţia generală a C. F. R. fost profesor de electrotechnică.

STAREA CIVILA

— Declaraţiĭ de căsătorie —

Locotenent Eugen Vasiliu Cristescu, cu d-ra Alexandrina D. Manole, Pavel Tudor Mihaĭ, cu d-ra Vasilichia S. Dumitru, Constantin Petrescu, cu d-ra Ecaterina Pavel Dumitru, A. Jaqueş, cu d-ra Lucia Haim Leon, Marin Constantin Siatie, cu d-ra Leanca Florea, Ion Visioli, cu dr-a Verona Ion Gremoiu, Eduard Hugo H. L. Zippel, cu d-ra Francisca Fridoliu Kreuziger, Dumitru M. Bardau, cu d-ra Polina G. Dănescu, G. Dumitrescu, cu d-ra Elena I. Simionescu, Gheorghe G. I. Anghel, cu d-ra Maria Filip Iosef.

Sala noastră de Depeşĭ

— 22 Noembrie —

Ultimile noutăţĭ literare

apărute şi sosite în Sala noastră de Depeşĭ:

Georges Ohnet, Les vieilles rancunes, leĭ 3.25.

Elisée Reclus, L'évolution, la révolution et l'idéal anarchique, leĭ 3,25.

Maurice Leudet, Guillaume II intime, un volum ilustrat de numeroase gravurĭ, leĭ 3.50.

Lucien Descaves, Soupes, leĭ 3.25.

Les mémoires de M. Goron, ancien chef de la sureté, 2 volume, leĭ 6.50.

Gyp, Totote, un volum ilustrat, leĭ 3.50.

Réné Doumic, Etudes sur la littérature française, leĭ 3.50.

Michel Corday, Confession d'un enfant du siège, leĭ 3.25.

Arthur Chuquet, La jeunesse de Napoléon — Brienne — leĭ 7.50.

Le nu ancien et moderne, publicaţie artistică; fascicola a 10-a, 70 banĭ.

Marea bibliotecă ilustrată

Primirea făcută de public acesteĭ colecţiunĭ atît de plăcută şi utile, a întrecut prevederile noastre, aşa că din cele 5000 volume pe carĭ le-am avut în depozitul Săleĭ noastre de Depeşĭ, nu ne-aŭ maĭ rămas de cît următoarele:

4. *Charles Aubert* Péchés roses (I-ère série);
5. *Charles Deslys* L'épreuve;
6. *L. Marville* Autour de la gamelle;
8. *Charles Monselet* Petits péchés;
9. *Voltaire* L'Ingénu;
10. *L. Marville* Les amours de Jaunette
11. *Paul Ginisty* Un jour d'angoisse;
12. *L. Marville* Rose-Claire;
13. *E. Moret* Coeurs d'élite;
17. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. I;
21. *Fiévée* Le dot de Suzette;
22. *J. Lermina* A. bruler;
23. *Voltaire* Zadig;
24. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. II;
25. *L. Marville* Mariage aux roses;
26. *Charles Aubert* Péchés roses (2-me série);
27. *G. de Peyrebrune* Tante Berthe;
28. *M. Ordonneau* La vertu de Lolotte.

Cu 25 banĭ în Capitală saŭ 30 banĭ în provincie se poate avea unul din volumele de maĭ sus.

Cererile se pot face notîndu-se pe cotorul mandatuluĭ poştal—în dos—cuvintele: *Noua bibliotecă ilustrată*, urmate de cifrele ce figurează în dreptul volumelor dorite.

Ca premiŭ, cititorul „Adevĕruluĭ" poate obţine cu cuponul de maĭ jos cincĭ volume cu un leŭ în Capitală şi un leŭ 25 banĭ în provincie.

BUN

pentru 5 volume
1 leŭ în Capitală
1.25 în Provincie

A se detaşa şi expedia Săleĭ de Depeşĭ a Adevĕruluĭ Bucureştĭ.

ANUNCIU

In ziua de 3 Iulie 1897, comisiunea instituită în 1889 de Comitetul Naţional. pentru a da două premiĭ celor două maĭ bune opere manuscripte despre Istoria Romîniĭ, de la 1821 pînă în zilele noastre, s'a adunat sub Preşedinţa Prinţuluĭ G. Bibescu şi a luat cunoştinţă de raportul d-luĭ Profesor Gr. G. Tocilescu asupra manuscriptuluĭ presentat şi fiind în deplin acord cu conclusiunile saleţ a decis:

1). A se acorda autoruluĭ manuscriptuluĭ cu motto „Trecutul să fie o lecţiune pentru viitor" suma de 3000 leĭ, ca recompensă şi încurajare.

2). A se publica un noŭ premiŭ de 5000 leĭ, rămas din fondul pentru premiĭ, pentru o lucrare care să se facă după următorul program:

1). Situaţia Romînilor, în special a celor din Principate, la finele veaculuĭ al XVIII, din toate punctele de vedere: politic, social, economic şi cultural.

2). Mişcarea luĭ Tudor Vladimirescu de la 1821.

3). Regulamentul organic şi domniele pămîntene. Bibescu ales pe viaţă, conform cu dispoziţiunile tractatuluĭ de la Andrianopol.

4). Evenimentele de la 1848.

5). Tractatul de la Balta Liman.

6). Lupta Europeană pentru viitorul Romîniei.

7). Tractatul de Paris.

8). Convenţiunea şi divanurile ad-hoc.

9). Căimacamia şi Unirea Principatelor.

10). Domnia luĭ Vodă-Cuza.

11), Primiĭ anĭ de domnie aĭ Principeluĭ Carol.

12). Războiul pentru Independenţă.

13). Tractatul de la San Stefano şi de la Berlin.

14). Romînia Regat.

15), Istoria politică, socială, economică şi culturală a Romînilor de peste hotare, în momentele principale ale desvoltăriĭ eĭ.

Termenul presentăriĭ manuscriptuluĭ pentru concurs va fi pînă la 15 Septembrie 1899.

626 **Prinţul George Bibesco**